

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Hostující sólistka
muzikálu NDM

DASHA

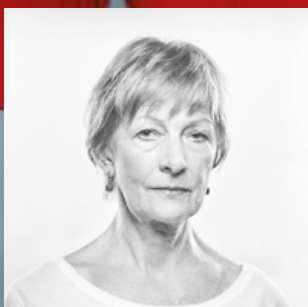
Lidé potřebují chytrý humor a dobrou muziku

OPERA

OPERA BÍLÝ PÁN
v režii Ondřeje Havelky

ČINOHRA

ANNA CÓNOVÁ
oslaví 30 let v angažmá

BALET

MAHLEROVY VZPOMÍNKY
ve světové premiéře

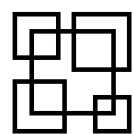
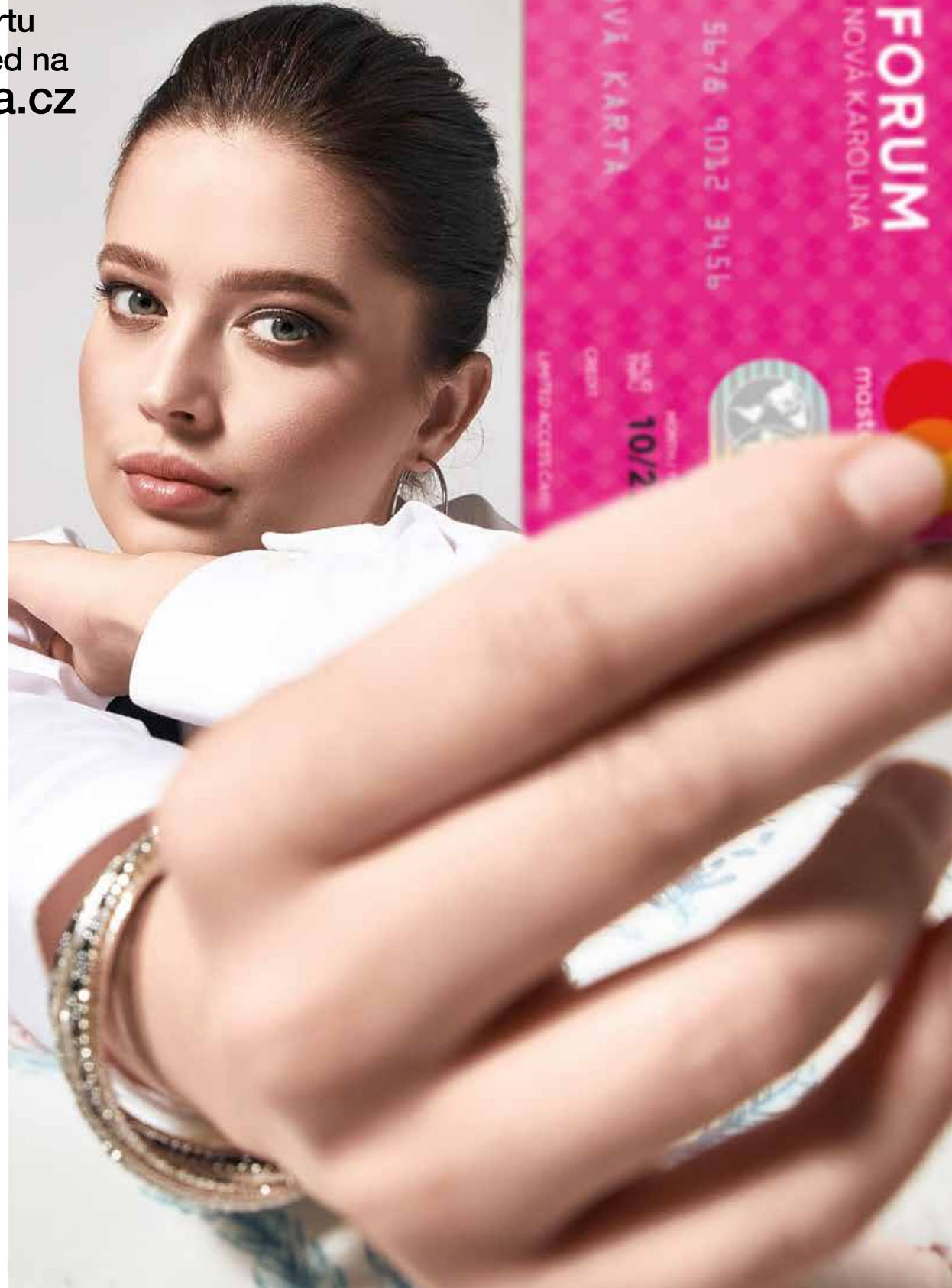
EXTRA

MIKULÁŠSKÉ ODPOLEDNE
a pohádka pro děti

Karta na klik!

Dárkovou kartu zakoupíš hned na e-karolina.cz

forumnovakarolina.cz
f @

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážení a milí diváci, milí přátelé,

píši tyto řádky pro úvodník 54. čísla našeho časopisu koncem měsíce října přece jenom s mírnými obavami.

Bohužel opět rostou čísla nově nakažených a my všichni pevně doufáme, že i přes zpřísnění některých protiepidemických opatření již nedojde k výraznějšímu zastavení života a divadelního provozu. Držme si palce!

A pak je tady ještě druhý důvod vedoucí k obavám... Blíží se datum 13. listopadu 2021 – termín další premiéry souboru činohry, nového nastudování komedie N. V. Gogola *Revizor*. A tady začíná jedno velké ALE! Původní termín premiéry byl již plánován na předminulou sezónu (sezónu 2019/2021) – 12. března 2020! A se začátkem generálkového týdne přišlo tenkrát první zastavení provozu divadel. Inscenaci jsme dovedli do poslední generální zkoušky, Vás diváků se již tato skvělá komedie nedočkala. Nepovedlo se to ani v sezóně následující. Než nastalo datum 24. října 2020, na které jsme premiéru přesunuli, přišel další lockdown a celostátní uzávěra téměř všeho, tedy v první řadě veškeré živé kultury včetně divadel! Přesto pevně věříme, že divadlo bude a *Revizor* vstoupí konečně 13. listopadu 2021 na jeviště Divadla Antonína Dvořáka!!!

I druhá listopadová činoherní premiéra *Laterna*, tentokrát v Divadle „12“, měla původně vstoupit do života v březnu roku 2020. Další dvě premiéry plánované do konce roku 2021 patří souboru baletu a muzikálu, a i ty jsme nazkoušeli v sezóně předcházející...

Poslední více než rok a půl jsme byli vystaveni úplně novým situacím. Naše pečlivě připravované plány se naráz

zhroutily, promýšlely a připravovaly se různé varianty, které mnohdy za chvíli nemusely platit. A většinou neplatily! Takže začít znovu! To, co jsme zažívali v práci divadla, které nemůže a nesmí hrát, se dá vztáhnout na život celé společnosti i na naše osobní příběhy. Nevyzpytatelná nařízení, omezení a zákazy. Nevyzpytatelná síla a zákeřnost nemoci a nemocí. Jednotlivců i celé společnosti. A jestli něco jako poselství z tohoto času, který máme za sebou, do toho, který nás čeká, si беру pro sebe osobně i zároveň pro naši divadelní práci, je – nesmíme propadat letargii a pocitům marnosti. A mnohdy k tomu máme pádné i oprávněné důvody! Nesmíme ztrácet naději a víru ve smysl našeho konání. A ve smysl dobrého živého pravdivého divadla. Ve smysl osvobozující síly a krásy umění. V potřebu katarze! Mám radost z opětovného návratu Vás – našich milých diváků – do našich hledišť. Mám radost z nádherné komunikace mezi jevištěm a hledištěm, kterou jsem zažil na všech představeních, na kterých jsem v této sezóně byl u nás přítomen. Je v ní něco nového, intenzivnějšího a radostnějšího! I když mnohdy není tak vyprodáno, jak jsme byli zvyklí v čase „předcovidovém“.

Chtěl bych Vám, milí naši diváci, také zde velmi poděkovat za trpělivost a pochopení, se kterým přijímáte opatření, která částečně omezují komfort při vstupu do divadla. Veškeré kontroly provádíme tak, jak nám ukládají platná nařízení a vyhlášky. Možná nás tento covidový čas měl všechny více naučit i odpovědnosti – nejen za sebe, ale i za druhé – vzájemné toleranci a pochopení.

A jak nám do toho všeho zapadá divadlo? Věřím, že skvěle! Inspirací Vám i tentokrát mohou být další stránky tohoto čísla našeho časopisu. Najděte si, co Vás zajímá nebo by mohlo zajímat, co ještě neznáte, ale chcete objevit a poznat. A přijďte! Stále hrajeme! I to je dar! Bez Vás – diváků – naše snažení nemá smysl!

Moc se na Vás těším!

V úctě srdečně

Jiří Nekvasil

Bud'te s námi i ve virtuálním světě...

INTERNETOVÝ
MAGAZÍN
magazin.ndm.cz

Národní divadlo
moravskoslezské

ndm ostrava

ndm.ostrava

Národní divadlo
moravskoslezské

www.ndm.cz

OPERA	7
ČINOHRA	15
BALET	25
MUZIKÁL	33
EXTRA	44
ATELIÉR	46

NÁRODNÍ DIVADLO
MORAVSKOSLEZSKÉ

DÁREK
MUZIKÁL
VÁNOCE
ČINOHRA
NDM
BALET
OPERA

Tipy na vánoční dárky

VSTUPENKY • PŘEDPLATNÉ
• **VOUCHERY** • **CD**
• **DIVADELNÍ PUBLIKACE**

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a muzikál, které hrají pravidelně na třech stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka, Divadle Jiřího Myrona a Divadle „12“.

Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálním dílům a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úrovní se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Společně s Ostravským centrem nové hudby je Národní divadlo moravskoslezské pořadatelem festivalu NODO (Dny nové opery Ostrava / New Opera Days Ostrava). Několikadenní festival poskytuje co dva roky prostor pro realizaci nových operních děl současných skladatelů. Poprvé se festival NODO konal v roce 2012, kdy se setkal s velkým zájmem účastníků i médií.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobarokním stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 bylo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského. Během války divadlo zasáhlo bombardování a byla nutná jeho rekonstrukce. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a od roku 1948 Divadlo Zdeňka Nejedlého. V 50. letech došlo ke změně vnějšího vzhledu divadla, novobarokní prvky byly nahrazeny sloupovou řadou v průčelí. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Divadlo Antonína Dvořáka je domovskou scénou souboru opery, hrají zde i soubory činohry a baletu. Hlediště pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V letech 1908–1919 zde působilo první stálé české profesionální divadlo, v roce 1919 se stal Národní dům druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. Národní dům sloužil ale převážně ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k požáru, který budovu prakticky zničil. Po rekonstrukci a dostavbě bylo divadlo opět otevřeno v roce 1986. Divadlo Jiřího Myrona je domovskou scénou souboru muzikál, účinkuje zde také činoherní a baletní soubor a hlediště pojme 623 diváků.

Divadlo „12“ je od 100. sezóny komorním divadelním prostorem Národního divadla moravskoslezského. Slavnostní otevření se uskutečnilo dne 16. září 2018. Scéna se nachází v areálu budov Divadla Jiřího Myrona na třídě Čs. legií 12 v prostorách, kde dříve bývala Občanská záložna. Divadlo tvoří dva prostory – mimo hlediště a sál je to také divadelní bar Ve Dvanáctce. Autorem architektonické studie je architekt Jiří Stejskalík. Toto divadlo pro 60 diváků nabízí velmi intimní atmosféru a jedinečný intenzivní kontakt mezi hercem a divákem. Je místem pro inscenace a aktivity všech souborů NDM a další experimentální divadelní projekty na pomezí žánrů. Na programu jsou také talkshow nebo komorní hudební vystoupení. V období divadelních prázdnin „Dvanáctka“ hostí Měsíc autorského čtení.

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil
Správní ředitel: Vítězslav Raszka
Hudební ředitel opery: Marek Šedivý
Šéf činohry: Vojtěch Štěpánek
Šéfka baletu: Lenka Dřímlová
Šéfka muzikálu: Gabriela Petráková
Šéf výpravy, scénograf: David Bazika
Šéfka marketingu a obchodu: Markéta Chlebová
Umělecko-provozní šéf Divadla „12“: Jan Bednařík
Mimořádné projekty: Kateřina Svobodová
Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
Odpovědné redaktorky: Marcela Bednaříková, Lenka Schreiberová

Autoři textů: Juraj Bajús, Marcela Bednaříková, Pavel Gejguš, Adam Gold, Daniela Jirmanová, Martin Mikolášek, Hana Nováková, Tomáš Novotný, Tereza Osmančíková, Karolína Pečenková, Barbora Skálová, Kateřina Svobodová, Šárka Swiderová, Alice Taussiková
Program a repertoár: Milena Sladká
Technická spolupráce: Jarmila Faferková
Grafická úprava: Václav Melecký
Redakční uzávěrka: 27. září 2021
Vychází: 28. října 2021
Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské
Tisk: CZECH PRINT CENTER a. s.
ISSN 2533-705X

Máte zájem inzerovat v časopise NDM? Kontaktujte paní **Andreu Pánkovou**, andrea.pankova@ndm.cz, tel: 731 498 581

TÉMA

TOSCA (1979) – Eva Gebauerová-Phillips jako Floria Tosca
Foto Vladimír Dvořák

Zemřela Eva Gebauerová-Phillips

(12. 6. 1934, Praha – 10. 11. 2020, Londýn)

Národní divadlo moravskoslezské
teprve v těchto dnech obdrželo
potvrzenou zprávu o úmrtí emeritní
sólistky ostravského operního souboru
paní Evy Gebauerové-Phillips.

Narodila se do vzdělané a významné české rodiny, bratr jejího dědečka Jan Gebauer byl literárním historikem bojujícím proti pravosti *Rukopisů*, otec zase zakladatelem československé balistiky. A protože měl její tatínek dvě záliby – matematiku a zpěv –

tak s malou Evou večer sedávali v kuchyni a zpívali lidové písně. A tehdy poprvé, jak sama říkávala, zažívala rozkoš zpěvu. Studovala na pražské konzervatoři u Jindřišky Krbešové a Naděždy Kejřové-Masákové, soukromě též u Gabriely Horváthové. „*Naděžda Kejřová-Masáková studovala zpěv v Paříži a Miláně a ve své pedagogické praxi sloučila italskou a francouzskou školu... Výsledkem je lehce vedený, průrazný tón, snadno*

pronikající clonou orchestru. Bez její metody bych nikdy nezvládla tak těžké role jako například Straussovu Salome, Leonoru ve Fideliovi a jiné a nedokázala bych si ani uchovat nedotčený hlas. Naučila mě zpívat tak, že jsem za celou kariéru, kdy jsem studovala nejtěžší sopránové role, nepocítila hlasovou únavu,“ vyznala se po letech. A právě její hlas se zářivými klenutými výškami a výborná technika z ní udělaly hvězdou nejen ostravského, ale

TOSCA (1960) – Jiří Zahradníček (Mario Cavaradossi) a Eva Gebauerová-Phillips (Floria Tosca)
Foto František Krasl

TROUBADOUR (1963) – Eva Gebauerová-Phillips (Leonora)
Foto František Krasl

MADAME BUTTERFLY (1961) – Eva Gebauerová-Phillips (Butterfly) a Dagmar Průšová (Suzuki)
Foto František Krasl

SALOME (1965) – Oldřich Lindauer (Narraboth) a Eva Gebauerová-Phillips (Salome)
Foto František Krasl

i celorepublikového (např. v Národním divadle v Praze – *Libuše*, *Dalibor*, *Čarostřelec*) a mezinárodního jeviště (Itálie, Španělsko, Německo) jak v operním, tak koncertním repertoáru.

Začínala v roce 1958 coby sólistka v Uměleckém souboru ministerstva vnitra a v srpnu 1960 se stala sólistkou opery SDO, kterou byla až do svého odchodu do důchodu v roce 1993. Na předzpívání pro ostravské angažmá si tehdy vybrala náročnou árii Louisy z Charpentierovy stejnojmenné opery. Tehdejší šéf ostravské opery Bohumil Gregor si prý tenkrát pomyslel – buď ta holka neumí nic, anebo umí moc. A pravda bylo to druhé. Pohostinsky pak ještě

s úspěchem nastudovala Rusalku a Toscu a už v angažmá se poprvé uvedla Káťou Kabanovou.

Vynikla v rolích Verdiho a Pucciniho oper (Abigail v *Nabuccovi*, Elena v *Sicilských nešporách*, Leonora v *Troubadourovi* a *Sile osudu*, Aida, Lady Macbeth, Turandot, Tosca, Madame Butterfly a Mimi v *Bohémě*). Z českého repertoáru zpívala například Mařenku v *Prodané nevěstě*, Miladu v *Daliborovi*, Vendulku v *Hubičce*, Kostelníčku v *Její pastorkyni* nebo Emílii Marty ve *Věci Makropulos*. Obdivuhodný výkon podala také v titulní roli Straussovy *Salome*. V roce 1987 byla první ostravskou sólistkou opery, která získala titul zasloužilá umělkyně. Její hlas

je zachycen na rozhlasových nahrávkách i gramofonových deskách, byla pedagožkou na ostravské konzervatoři (její studentkou byla například dnešní sólistka souboru muzikálu NDM Hana Fialová) a později založila vlastní pěveckou školu.

Na Silvestra roku 1975 se vdala za Angličana Normana H. Phillipse a střídavě pak žila v Ostravě a Londýně, kde 10. listopadu 2020 zemřela.

„V životě jsem neškludila ani na jevišti, ani v životě. Žila jsem volně a klidně. Nekladla si vysoké cíle, na které bych případně nestačila, pro které bych se musela omezovat. Snažila jsem se lidem dát všechno to cenné, co ve mně je.“

(at)

PRODANÁ NEVĚSTA (1987) – Eva Gebauerová-Phillips (Ludmila) a Vladislav Gřonka (Krušina)
Foto Josef Hradil

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2021/2022

Bedřich Smetana (1824–1884)

HUBIČKA

Prostonárodní opera o dvou jednáních z roku 1876

Hudební nastudování: Marek Šedivý

Režie: Jiří Nekvasil

**Premiéry 23. a 25. září 2021
v Divadle Antonína Dvořáka**

Uvádíme v českém originále
s českými a anglickými titulky

Giacomo Puccini (1858–1924)

TOSCA

Opera o třech dějstvích z roku 1899

Hudební nastudování: Marek Šedivý

Režie: Jiří Nekvasil

**Premiéry 9. a 15. října 2021
v Divadle Antonína Dvořáka**

Uvádíme v italském originále
s českými a anglickými titulky

Jaroslav Křička (1882–1969)

BILÝ PÁN

aneb Těžko se dnes duchům straší

Komická opera z roku 1929 v revidované verzi

o šesti obrazech z roku 1930

Hudební nastudování: David Švec

Režie: Ondřej Havelka

**Premiéry 28. a 30. října 2021
v Divadle Antonína Dvořáka**

Uvádíme v českém originále
s českými a anglickými titulky

Maurice Ravel (1875–1937)

DÍTĚ A KOUZLA

(L'Enfant et les Sortilèges)

Lyrická fantazie o dvou částech z roku 1925

Režie: Juraj Čiernik

Hudební příprava: Paolo Gatto

Klaviří doprovod: Michal Bárta,

Martin Pančocha

Premiéra 10. února 2022 v Divadle „12“

Uvádíme v českém překladu Jaromíra Fialy

Hans Krása (1899–1944)

ZÁSNUBY VE SNU

(Verlobung im Traum)

Opera o dvou dějstvích z roku 1930

Hudební nastudování: Marek Šedivý

Režie: Jiří Nekvasil

**Premiéry 17. a 19. února 2022
v Divadle Antonína Dvořáka**

Uvádíme v německém originále
s českými a anglickými titulky

Jules Massenet (1842–1912)

MANON

Opera o pěti dějstvích z roku 1884

Hudební nastudování: Bruno Ferrandis

Režie: Jiří Nekvasil

**Premiéry 28. a 30. dubna 2022
v Divadle Antonína Dvořáka**

Uvádíme ve francouzském originále
s českými a anglickými titulky

Bedřich Smetana (1824–1884)

DVĚ VDOVY

Komická opera o dvou jednáních z roku 1874

Hudební nastudování: Marek Šedivý

Režie: ROCC

**Premiéry 9. a 11. června 2022
v Divadle Antonína Dvořáka**

Uvádíme v českém originále
s českými a anglickými titulky

Opera NDM je na Facebooku:
Opera Národního divadla moravskoslezského

BILÝ PÁN aneb Těžko se dnes duchům straší – Tadeáš Hoza
(Duch hraběte Kazimíra ze Satalic) a režisér Ondřej Havelka
Foto Martin Popelář

REPERTOÁR OPERY (LISTOPAD–PROSINEC 2021)

Bedřich Smetana
HUBIČKA

Hudební nastudování: Marek Šedivý
Dirigent: Adam Sedlický / Marek Šedivý
Režie: Jiří Nekvasil
3. 11. (18.30), 3. 12. (18.30)

Jaroslav Křička

BÍLÝ PÁN aneb Těžko se dnes duchům straší

Hudební nastudování: David Švec
Dirigent: Jiří Habart / David Švec
Režie: Ondřej Havelka
4. 11. (18.30), 14. 11. (16.00), 1. 12. (18.30), 31. 12. (17.00)

Giacomo Puccini
TOSCA

Hudební nastudování: Marek Šedivý
Dirigent: Adam Sedlický / Marek Šedivý
Režie: Jiří Nekvasil
5. 11. (18.30), 27. 12. (18.30)

Giuseppe Verdi
NABUCCO

Hudební nastudování: Adam Sedlický
Dirigent: Jiří Habart / Adam Sedlický
Režie: Jiří Nekvasil
9. 11. (18.30), 15. 12. (18.30)

Antonín Dvořák

RUSALKA

Hudební nastudování: Jakub Klecker
Dirigent: Jakub Klecker / Adam Sedlický
Režie: Radovan Lipus
17. 11. (16.00), 12. 12. (16.00), 26. 12. (16.00)

Giuseppe Verdi
MAŠKARNÍ PLES

Hudební nastudování: Marek Šedivý
Dirigent: Jan Chaloupecký / Marek Šedivý
Režie: Marián Chudovský
21. 11. (15.00), 23. 11. (18.30)

RODINNÉ
VSTUPNÉ

Půl hodiny
před každým operním
představením v Divadle
Antonína Dvořáka jsou pro vás
připraveny ve foyeru 1. balkónu
**DRAMATURGICKÉ
ÚVODY**
k danému titulu!

OTÁZKA PRO HUDEBNÍHO ŘEDITELE OPERY MARKA ŠEDIVÉHO

Foto Lucie Maceczková

V listopadu se na repertoár NDM vrací opera Giuseppe Verdiho *Maškarní ples*, kterou jste se souborem opery nastudoval v roce 2019. Jaký je váš vztah k této opeře a proč by si ji diváci neměli nechat ujít?

Především je to Verdiho nádherná hudba, geniální dramatická stavba díla, příjemné jevištní zpracování a báječné pěvecké výkony. Neměli jsme mnoho příležitostí *Maškarní ples* divákům zahrát – premiéra inscenace byla 12. prosince 2019, tedy nedlouho nato přišla covidová první vlna, zavření divadla..., a tak vám tuto krásnou operu opět zahrajeme téměř po dvou letech!

Dosud jsem měl možnost aktivně pracovat na třech Verdiho operách: *Macbeth*, *Falstaff* a *Maškarní ples*. Každá opera je ve své podstatě zcela jiná, i když bychom našli určité společné momenty, snad vzdáleně připomínající motivy, náladu, mezi *Macbethem* a *Maškarním plesem*, a to například u čarodějnic a věštkyně Ulriky. *Falstaff* je z úplně jiného těsta – mnoho textu, ansámbly, hudba se prožene divadlem jako svěží čerstvý vítr. Ale především je to komedie, což je u Verdiho rarita (jednu zkomponoval na začátku své kariéry a druhou jako svou operní závěť). Tedy už teď patřím k těm šťastlivcům, kteří měli tu čest se intenzivně zabývat Verdiho úžasnou tvorbou, a jen doufám, že mi osud ještě přinese pár takových příležitostí.

UVEDLI JSME

Giacomo Puccini (1858–1924)

TOSCA

Opera o třech dějstvích z roku 1899

Jakub Kettner (Kostelník) a Paolo Lardizzone (Mario Cavaradossi)
ve scéně Daniela Dvořáka
Foto Martin Popelář

Libreto Luigi Illica (1857–1919) a Giuseppe Giacosa (1847–1906) podle divadelní hry Victoriena Sardoua (1831–1908) *La Tosca* z roku 1887

**Reprízy 5. 11. (18.30) a 27. 12. (18.30)
v Divadle Antonína Dvořáka**

„Není to mrazivé, krvavé drama, jdoucí na dřev. Ale vážné, působivé, dojemné, smutné, melodramatické hudební divadlo rozhodně ano.“

Petr Veber (KlasikaPlus.cz)

„**Marek Šedivý** pojal partituru Toscy jako exemplární hudební drama, nezdráhal se pohnout s tempovým rozvržením a vše směřoval k přesvědčivému vystižení strhující psychologie, která se prostírá v hudbě Pucciniho. V orchestru zazněly skvostné výkony...“

Milan Bátor (Ostravan.cz)

„Režisér **Jiří Nekvasil** se spolehl na dramatickou sílu příběhu, zdrženlivě zůstal v pozadí a soustředil se na vztahy a charakteristiky jednajících postav s vymyšlením detailů hereckého ozvláštnění rolí.“

Helena Havlíková (OperaPlus)

„Konzervativní koncepci připravil scénograf **Daniel Dvořák**, který vytvořil scénu se svým dobrým vkusem a spolehlivým odhadem prostoru a jeho stratifikace. (...)“

Ač to běžně nezmiňuji, musím vyzvednout dynamický light design a pohybovou spolupráci. (...) Zdárně si vedla Floria Tosca **Maidy Hundeling**. Německá sopranistka je nepochybně majitelkou pružného, přitom však zvukově hutného hlasu s krásným témbrem. Po pěvecké stránce také Hundeling podala excelentní výkon, plný jemných přechodů i vášnivých gradací.“

Milan Bátor (Ostravan.cz)

„**Paolo Lardizzone** v roli malíře Cavaradossiho, zapáleného stoupence Římské republiky a milence Toscy, uplatnil svůj

pevný spinto tenor italského školení. Kantiléna, výborná deklamace a výšky mu v hlase nechybí...“

Helena Havlíková (OperaPlus)

„Skvělý výkon podal **Martin Bárta**, těžcí ze svého nosného, chlapeckého hlasu i mohutného zjevu. Jeho Scarpia je nekomplikovaně sebevědomý a panovačný, sebejistý a mocný, pěvecky impozantní, bez zanedbatelného přiblížování k vlastním hranicím. Operní kreace na mezinárodní úrovni a určitě nejlepší v této roli v tuzemsku...!“

Petr Veber (KlasikaPlus.cz)

Martin Bárta (Baron Scarpia) a Maída Hundeling (Floria Tosca)
Foto Martin Popelář

Bedřich Smetana (1824–1884)

HUBIČKA

Prostonárodní opera o dvou dějstvích z roku 1876

Libreto Eliška Krásnohorská (1847–1926)
podle stejnojmenné povídky Karoliny Světlé
(1830–1899) z roku 1871

**Reprízy 3. 11. (18.30) a 3. 12. (18.30)
v Divadle Antonína Dvořáka**

„Díky za večer plný optimismu, jasů a lehce
naznačovaného humoru, díky za poctivé
a noblesní **hudební provedení, z něhož
byl cítit respekt ke Smetanovu odkazu.**“
Jiří Fuchs (KlasikaPlus.cz)

„Čistota, jasnost výrazových prostředků,
jednotný inscenační výklad. (...) **Jiří
Nekvasil** v této inscenaci dozrál a prokázal,
že dokáže ke kvalitní opeře přistoupit jako
k nejpodstatnější inspiraci svého režijního
výkladu. K tomu je však třeba úzké spolupráce
celého týmu – a to se vzácně podařilo.
Považuji tuto Smetanovu Hubičku za nejlepší
inscenaci režiséra Jiřího Nekvasila.“
Olga Janáčková (Harmonie)

„Výtvarná složka této inscenace, ať již
scénografie, nebo kostýmy, je pro pozitivní
vyznění rozhodující. Scény u Palouckých,
Martinky i v lese jsou vymezeny a omezeny
centrální plochou s holubníkem a zavěše-
ným zjednodušujícím plastickým modelem
krkonošského pohorí se Sněžkou. (Skvělý

nápad!) (...) **Simona Rybáková** a **Jakub
Kopecký** však vytvořili stylově čisté výtvarné
souřadnice, v nichž se mohl rozehrát
jednoduchý příběh Elišky Krásnohorské bez
dvojsmyslností a zbytečných komentářů.“

Martin Jemelka (Harmonie)

„**Marek Šedivý** si vedl dirigentsky velmi
dobře, interpretaci Smetany měl promyšle-
nou v tempech i agogických momentech,
jeho gesto je exaktní, plně srozumitelné.
Orchestr, sólisty a sbor vedl s jistotou (...) Sbor
oper NDM byl výtečně nastudován

Luciano Mastro (Lukáš) a Veronika Rovná (Vendulka)
Foto Martin Popelář

Josef Kovačič (Matouš) a Marta Chila Reichelová (Barče)
Foto Martin Popelář

sbormistrem **Jurijem Galatenkem**, zněl
vyrovnaně, kultivovaně, byl plastický ve frá-
zování. Bravo!“

Jiří Fuchs (KlasikaPlus.cz)

„Pěvecké a herecké výkony sólistů a také
sboru byly vesměs vzácně vyrovnané, profe-
sionální, kvalitní.“

Olga Janáčková (Harmonie)

„**Veronika Rovná** je ozdobou inscenace,
ať již svým vyrovnaným hlasem (...), nebo
suverénním hereckým projevem. Její Vendul-
ka není trucovitá svěhlavička, ale zásadová
mladá žena. (...) Martinka **Anny Nitrové** je
spíše emancipovanou ženou v nejlepších
letech než životem zk(o)ušeným spiritus
agens celého děje. Opора ostravského oper-
ního ansámblu se jevištním projevem blížila
činohernímu herectví (...) **Martin Gurbaľ**
ztvárnil hloubavého otce Palouckého. (...) Po-
kud bychom ale hledali přesvědčivějšího
interpreta jeho role, pátrali bychom dlouho.
Gurbaľ měl onoho festivalového večera svůj
den – pěvecky sebejistý, herecky koncent-
rovaný.“

Martin Jemelka (Harmonie)

„Velmi příjemně překvapila mladá sopra-
nistka **Veronika Rovná** v roli Vendulky. Její
soprán zaujme okamžitě velice příjemným
témblem mladodramatického sopránu,
lesklými, nosnými výškami, přirozeně průboj-
ným zvukem volně tvořeného hlasu. Mladá
zpěvačka je zjevně silný talent, o němž jistě
brzy hodně uslyšíme. (...) **Luciano Mastro**
zvládá Lukášův part obdivuhodně, v rozsahu
role po vysoká „bé“ suverénně, se zjevnou
snahou dostat i tradicím smetanovské kanti-

lény, což se mu namnoze daří (...), všechna
čest, Mastrův Lukáš je vydařená kreace!
Svatopluk Sem v roli Tomše osvědčil své
výtečné dispozice pro smetanovské barytony
(...), Semovi tyto party sedí polohově výteč-
ně, je mu výborně rozumět každé slovo (...),
Sem je i jevištně velmi přirozený a tím plně
přesvědčivý.“

Jiří Fuchs (KlasikaPlus.cz)

„Role Vendulky se ujala sopranistka **Livia
Obručník Vénosová**. Pěvkyně vládne
objemným, plným, temněji zabarveným
sopránem a roli Vendulky si užívala naplno.
Martin Šrejma se projevil jako zodpovědný
a inteligentní pěvec, který zná své možnosti
a limity a přísně si hlídá techniku i dynamiku.
Jeho tenor je příjemný a otevřený (...), svého
Lukáše zazpíval kultivovaně a s příjemným
témblem.“

Karla Hofmannová (Opera plus)

„**Jiří Rajniš** hraje a zpívá Lukášova švagra,
rádce a ochránce Tomše chlapsky. I tato
postava má lyričtější tradici, ale v rámci
inscenace to bylo případné. Vždyť i otec Pa-
loucký, nastudovaný **Františkem Zahrad-
níčkem**, není písmák a bručoun, ale mužský
v plné síle. **Lucie Hilscherová** k nim přidává
Martinku jako rozšafnou ženskou, která ví
o životě své.“

Petr Veber (KlasikaPlus.cz)

„Půvabná herecká i pěvecká kreace se
zdařila mladé sopranistce **Lucii Kaňkové**,
která má vynikající předpoklady k stěžejním
mladodramatickým rolím. Její Barče se
dokázala nenásilně prosadit, měla skvělý
pohyb a také pěvecky v árii Hlásej ptáčku,

nadšeně aplaudující publikum ujistila, že je
velkým příslibem.“

Milan Bátor (Ostravan.cz)

„... pandemií vyprahlé **múzy nešetřily
polibky, když se rodila nová inscenace
Smetanovy Hubičky**. Z myslí a ze scény
jen tak nesejde.“

Martin Jemelka (Harmonie)

Veronika Rovná (Vendulka)
a Martin Šrejma (Lukáš)
Foto Martin Popelář

Jaroslav Křička (1882–1969)

BÍLÝ PÁN aneb Těžko se dnes duchům straší

Komická opera z roku 1929 v revidované verzi o šesti obrazech z roku 1930

Libreto Jan Löwenbach-Budín (1880–1972) v novém zpracování Maxe Broda (1884–1968) podle povídky Oscara Wilde (1854–1900) *Strašidlo cantervillské* z roku 1887

Hudební nastudování
Dirigent **David Švec**
Jiří Habart
/ **David Švec**
Režie **Ondřej Havelka**
Scéna **Martin Černý**
Asistentka scénografa **Anna Šmídová**
Kostýmy **Jana Zbořilová**
Pohybová spolupráce **Ondřej Havelka**
Autor trikových efektů **Petr Kasnar**
Sbormistr **Jurij Galatenko**
Dramaturgie **Juraj Bajús**

Osoby a obsazení:
Martin Gurbaľ / **David Nykl** (Mr. Hollywood), **Jana Horáková Levicová** / **Jana Hrochová** (Mrs. Hollywood), **Soňa Godarská** / **Doubravka Součková** (Elinor), **Markéta Cukrová** / **Anna Nitrová** / **Alžběta Vomáčková** (Cedrik), **Josef Moravec** / **Juraj Nociar** (Jiří), **Ivana Ambrúsová** / **Denisa Bílá** / **Marcela Gurbaľová** (Andulka), **Václav Čížek** / **Daniel Matoušek** (Bob), **Jiří Hájek** / **Tadeáš Hoza** (Duch hraběte Kazimíra ze Satalic), **Václav Morys** / **Vít Nosek** (Poslanec), **Marek Gurbaľ** / **Martin Štolba** (Goldscheider), **Monika Jägerová** / **Dominika Škrabalová** / **Alžběta Vomáčková** (Kastelánka) a další

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři **Vladimír Liberda** a **Jan Šošola** – a externisté

Uvádíme v českém originále s českými a anglickými titulky

Reprízy 4. 11. (18.30), 14. 11. (16.00) a 1. 12. (18.30) a 31. 12. (17.00) v Divadle Antonína Dvořáka

Na konci října měla premiéru opera *Bílý pán aneb Těžko se dnes duchům straší*. Komická opera, jež na mezinárodních scénách slavila značné úspěchy a jasně zazářila, se po více než osmi desetiletích vrací do jevištního života. Abyste si o tomto díle mohli udělat vlastní představu, zeptali jsme se zpěváků, koho v opeře ztvárňují, a inscenátorů, proč si operu rozhodně nenechat ujít?

Kdo je Mr. Hollywood?

David Nykl: Pán na úrovni. Umí žít. Pěstuje s rodinou dokonce i jeden zajímavý sport. Nebojí se rozhodně vůbec ničeho. A dělá dobře. Tak se taky nebojte a přijďte se pobavit.

Kdo je Mrs. Hollywood?

Jana Hrochová: Dobrosrdečná, veselá Američanka, která miluje svou rodinu, svého manžela a život. A nemiluje krvavých skvrn

v domácnosti. Ráda se obléká, pořádá party a naprosto nechápe poměry v Čechách, které jí přijdou velmi komické.

Jana Horáková Levicová: Poněkud „zabržděná“ a povrchní paní, typická panička z vyšší vrstvy, ale taky poměrně veselá kopa, která miluje svého manžela a společnost a rozhodně nevěří na strašidla.

Kdo je Elinor?

Doubravka Součková: Emancipovaná mladá dáma, která přijíždí do satalického zámku rovnou z univerzitní koleje. Život

Josef Moravec (Jiří), Doubravka Součková (Elinor)
Foto Martin Popelář

tak zná především z knih, časopisů a z povídaní se svými kamarádkami. Je však přesvědčena, že vzdělání jí poskytuje naprosto dokonalou znalost světa i lidí v něm. Jaké ji čeká překvapení, když na zámku potká nejen ducha, ale i skutečnou lásku...

Soňa Godarská: Krásna, vzdelaná americká slečna, kterou fascinuje všechno, čo je iné než u nich doma v Amerike. A báť sa strašidla? To je predsa desne zaujímavé a romantické. Rola Elinor je skoro až činoherná a veľkú časť deja spájajú úsmevné, niekedy až málinko naivné dialógy, z ktorých divák ľahko pochopí charakter postavy. Láska je pre ňu neuchopiteľná a radšej svoju pozornosť upína na všetky iné zámocké rozruchy, než aby opätovała náklonnosť grófovi Jiřímu.

Kdo je Cedrik?

Anna Nitrová: Pravý puberták, pro kterého je vše srandovní, trapné nebo totálně nemožné. Na strašidla nevěří, ale zato nedá dopustit na neomylně dokonalý čistící prostředek CLERK – pro domácnost pravý šperk...

Kdo je Jiří?

Josef Moravec: Sympatický a trochu nesmělý gentleman. Ovšem neváhá se převléci za strašidlo, aby udělal dojem na hezkou dívku. Možná je to recept, jak sbalit holku. Zda se mu to ale podaří, nesmím prozradit.

Kdo je Duch hraběte Kazimíra ze Satalic?

Jiří Hájek: Krásná postava, plná smutku a zoufání. Neví, jak se zbavit dávného prokletí. Líbí se mu na něm jeho kostým a líčení. Dokonalé maskování. A pak se mu opravdu moc líbí jeho „písň“. Obzvláště ta o travinách a hlíně.

Proč se přijít podívat na Bílého pána?

David Švec: Odpověď je jednoduchá:

Soňa Godarská (Elinor), Jiří Hájek (Duch hraběte Kazimíra ze Satalic)
Foto Martin Popelář

protože vás bude bavit! Je to výjimečná opera, kterou nelze zaškatulkovat do jednoho hudebního stylu, najdeme zde jak prvky velké romantické opery, tak i amerického jazzu, hluboká smetanovská lyrika se střídá s rytmy foxtrotů či black bottomů, do symfonického orchestru nejednou vpadne bicí souprava se saxofony a banjem... V první řadě ale z této hudby a celé naší inscenace dýchá ona pohoda prvorepublikových filmů pro pamětníky a doufám, že stejně jako baví a těší nás, i vám divákům po té nelehké době covidových zákazů a omezení dokáže vykouzlit na rtech úsměv a naději, že i přes všechny potíže může být na světě přece jen hezky...

Ondřej Havelka: Jde o zcela unikátní dílo vymykající se svou formou obvyklé operní produkci. Podobá se spíš klasickému muzikálu. Mám velkou radost, že právě mně byla svěřena režie tohoto kusu výrazně

inspirovaného dobovou populární hudbou dvacátých let. Vždyť historickému jazzu meziválečného období se věnuji vlastně celý svůj profesionální život. Příběh je vtipný, hudba výborná – a to je víc než dostatečná platforma pro vytvoření vkusné hudební komedie. A tak věřím, že operní inscenace, kterou jsme pro vás s naším týmem společně připravili, vás bude bavit.

Juraj Bajús: Stejně jako další titul naší sezóny *Zásnuby ve snu* Hanse Krásky se opera zrodila v unikátním podhoubí pražského uměleckého života konce 20. let 20. století, kde vedle sebe žili a tvořili autoři čeští, němečtí i židovští. Obě díla v průběhu následujícího desetiletí upadla na dlouhou dobu v zapomenutí a obě přitom představují zásadní počiny české hudební kultury. Dnes, po více než osmdesáti letech, máme opět příležitost vyslechnout si Křičkovu vynikající hudbu nabitou humorem a groteskou a s chutí se pobavit. (jb)

FESTIVAL HUDEBNÍ SOUČASNOST VE SPOLUPRÁCI S NÁRODNÍM DIVADLEM MORAVSKOSLEZSKÝM
UVÁDÍ V KAVÁRNĚ NÁRODNÍ DŮM V DIVADLE JIŘÍHO MYRONA

24. listopadu od 19.00 hodin

operu VĚČNÁ SLEČNA BLEDA aneb Operní nejistota pro široké masy

Hudba **Markéta Dvořáková** a **Ivo Medek**, libreto **Josef Škarka** podle stejnojmenné povídky Josefa Škarky, dirigent **Filip Urban**, režie **Jiří Nekvasil**

Účinkují **Aneta Podrácká Bendová**, **Josef Škarka**, členky Operního studia NDM pod vedením **Lenky Živocké**, komorní orchestr **KMČ**

Tato opera vznikla na objednávku spolku Hausopera. Původní premiéra 17. 9. 2021 v Brně v Žemanově cukrárně na Josefské ulici, pro kterou je původně napsaná.

hudebnisoucasnost.cz

Aneta Podrácká Bendová
Foto Ludvík Grym

Ostravské dny 2021

Konec srpna v Ostravě byl – jako v každém lichém roce od roku 2001 – poznamenán oslavami hudby dneška: mezinárodním festivalem Ostravské dny. Ten se i dvacet let po svém vzniku plynule rozrůstá, a i v pandemickém „mezičase“ dokázal takřka nemožné: rozeznat Ostravu masivní náloží soudobé hudby, která po dobu deseti dní zaznívala takřka nepřetržitě – někdy doslova!

Abychom byli přesní, letošní Ostravské dny měly na programu celkem 17 koncertů, jeden 18hodinový maraton; zazněla víc než stovka skladeb v podání tří orchestrů, jednoho sboru, osmi ansámbľů a zhruba dvacítky sólistů, o jejich provedení se pak zasadilo pět dirigentů. **Když se to všechno sečte, během dvou týdnů, během kterých se zkoušelo a následně i vystupovalo, se v Ostravě pohybovalo na 200 profesionálních umělců a umělekyní oddaných hudbě dneška.** A to rozhodně není málo.

Současná hudba pulsovala jak v Trojhalí Karolina, které je již od roku 2017 místem, kde se odehrává většina koncertů „oděček“, tak v prostorách nedaleké Dolní oblasti Vítkovice – také tamnímu Brick-Housu totiž hudba dneška sluší. Kromě industriálních prostor se ale festival odehrával i v prostorách sakrálních (katedrála

Jediný český světově proslulý skutečně inspirativní hudební podnik? Díky němu jsem v sobě znovu zažehla skomírající víru v nové a nevyčerpatelné možnosti hudby.

Veronika Miksová, Full Moon

Božského Spasitele, kostel sv. Václava), galerijních (Galerie výtvarného umění v Ostravě) či vzdělávacích (Janáčkova konzervatoř v Ostravě). Svou nezastupitelnou úlohu má ale v rámci festivalového dění po několika posledních letech také Ná-

rodní divadlo moravskoslezské, letos tedy konkrétně budova Divadla Jiřího Myrona (částečně i s prostorem Divadla „12“), která hostila hned dvě festivalové akce: zmíněný 18hodinový maraton s názvem **Dlouhá noc** (20. – 21. 8.) a koncert **Sound Plasma** (27. 8.), na kterém se představil Ensemble for New Music Tallinn společ-

ně s Miroslavem Beinbauerem, sólistou na unikátní šestnotónové harmonium, které se v DJM poprvé rozeznalo u příležitosti světové premiéry opery *Přijď království Tvé* Aloise Háby na festivalu NODO 2018. (bs)

John Cage: FIVE – dirigent Petr Kótk a ONO (Ostrava New Orchestra)
Foto Martin Popelář

Činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2021/2022

Cyril Gely (1968)
DIPLOMACIE
Na samém okraji světa, jak ho známe...
Režie: Vojtěch Štěpánek
Překlad: Kateřina Neveu
Premiéra 25. srpna 2021
v Divadle Antonína Dvořáka

Tomáš Svoboda (1972)
GOLDONI PO OSTRAVSKU
aneb Sluha dvou pánů
Režie: Tomáš Svoboda
Světová premiéra 18. září 2021
v Divadle Antonína Dvořáka

Vojtěch Štěpánek (1984)
NĚCO PRO LIDI
Radegaste, ty to vidíš...
Režie: Tomáš Jirman
Světová premiéra 15. října 2021
v Divadelním klubu Divadla Jiřího Myrona

Martin Crimp (1956)
TO VIDEO NIKDO NEUVIDÍ
Černá komedie o nakupování a manipulaci
Režie: Janusz Klímsza
Překlad: Adam Doležal
Česká premiéra 16. října 2021
v Divadle „12“

Alois Jirásek (1851–1930)
– Janusz Klímsza (1961) – Adam Gold (1989)
LATERNA
Vodníky ruším, ale tu holku mi nechte
Režie: Janusz Klímsza
Světová premiéra 6. listopadu 2021
v Divadle „12“

Nikolaj Vasiljevič Gogol (1809–1852)
REVIZOR
A co by kontrola odhalila u vás...?
Režie: Vojtěch Štěpánek
Překlad: Zdeněk Mahler
Premiéra 13. listopadu 2021
v Divadle Antonína Dvořáka

Ota Filip (1930–2018) – Tomáš Vůjtek (1967)
NANEBEVSTOUPENÍ LOJZKA
LAPÁČKA ZE SLEZSKÉ OSTRAVY
Fotbalový driblík napříč dějinami
dvacátého století
Režie: Janusz Klímsza
Světová premiéra 29. ledna 2022
v Divadle Jiřího Myrona

Nikolaj Koljada (1957)
TUTANCHAMON
Režie: Janusz Klímsza
Překlad: Martina Pálušová
Česká premiéra 25. března 2022
v Divadle „12“

Anton Pavlovič Čechov (1860–1904)
VIŠŇOVÝ SAD
Režie: Vojtěch Štěpánek
Překlad: Leoš Suchařípa
Premiéra 26. března 2022
v Divadle Antonína Dvořáka

Činohra NDM je na Facebooku:
Činohra Národního divadla moravskoslezského

LATERNA – Aneta Klímešová (Hanka) a Anita Krausová (Režisérka)
Foto Radovan Štastrný

REPERTOÁR ČINOHRY (LISTOPAD–PROSINEC 2021)

Piotr Rowicki
ČESKY KRÁSNÉ, ČESKY MÉ!
Režie: Piotr Ratajczak
2. 11. (18.30), 2. 12. (18.30), 10. 12. (18.30)

Andrzej Saramonowicz
TESTOSTERON
Režie: Vojtěch Štěpánek
3. 11. (18.30), 18. 11. (18.30), 26. 11. (18.30),
11. 12. (18.30), 26. 12. (16.00), 31. 12. (17.00)

Alois Jirásek – Janusz Klimsza – Adam Gold
LATERNA
Režie: Janusz Klimsza
6. 11. (19.00) – světová premiéra,
9. 11. (19.00), 16. 11. (19.00), 28. 11. (19.00),
1. 12. (19.00), 15. 12. (19.00)

Nikolaj Vasiljevič Gogol
REVIZOR
Režie: Vojtěch Štěpánek
13. 11. (18.30) – premiéra,
16. 11. (18.30) – první repríza, 28. 11.
(16.00), 17. 12. (18.30), 30. 12. (18.30)

Neil Simon
HODNÝ PAN DOKTOR
Režie: Bedřich Jansa
17. 11. (16.00), 5. 12. (16.00),
13. 12. (19.00) – zadáno, 18. 12. (19.00)

Vojtěch Štěpánek
NĚCO PRO LIDI
Režie: Tomáš Jirman
19. 11. (19.00), 20. 11. (19.00), 3. 12. (19.00),
8. 12. (19.00), 14. 12. (19.00)

Martin Crimp
TO VIDEO NIKDO NEUVIDÍ
Režie: Janusz Klimsza
19. 11. (19.00), 20. 11. (19.00), 3. 12. (19.00),
8. 12. (19.00), 14. 12. (19.00)

Terrence McNally – David Yazbek
DONAHA! (Hole dupy)
Režie: Pavel Šimák
21. 11. (16.00), 29. 12. (18.30)

Tomáš Svoboda
GOLDONI PO OSTRAVSKU
aneb Sluha dvou pánů
Režie: Tomáš Svoboda
25. 11. (18.30), 4. 12. (18.30), 16. 12. (18.30),
28. 12. (18.30)

Michael Cooney
HABADURA
Režie: Roman Groszmann
30. 11. (18.30), 19. 12. (16.00)

Robert Thomas
OSM ŽEN
Režie: Ivan Krejčí
9. 12. (18.30), 25. 12. (16.00)

OTÁZKA PRO ŠÉFA ČINOHRY VOJTĚCHA ŠTĚPÁNKA

Foto Lucie Maceczková

Činohra NDM obohatí repertoár Divadla „12“ o inscenace Laterna a To video nikdo neuvidí. V netradičním prostoru Divadelního klubu v Divadle Jiřího Myrona se nově hraje také vaše hra Něco pro lidi. Jak to máte vy – pracujete raději na menších, nebo větších scénách? A pro jakou scénu se snadněji vybírá repertoár?

Každá hra má ve svém DNA zapsáno, do jakého rámu by měla být zasazena. Například drama *Diplomacie*, které je z drtivé části dialogem dvou herců, si pro svou naléhavost a široký přesah vysloveně říká o velký prostor. Oproti tomu hra *Něco pro lidi* by mohla pro svůj ochotnický, budovatelský a dojemný tón vyznít na velké scéně do prázdna. A třeba *Goldoni po Ostravsku* má sice velký divácký potenciál, ale ta její lidová vulgárnost by na jevišti Divadla Jiřího Myrona působila hrubě, naopak ve zlatých portálech Divadla Antonína Dvořáka více vynikne sebevědomá interpretace klasického textu.

PREMIÉRA

Petr Panzenberger (Ivan Alexandrovič Chlestakov), Vladimír Polák (Anton Antonovič Skvoznič-Dmucharovskij)
Foto Radovan Štátný

Překlad
Režie
Dramaturgie
Scéna
Kostýmy
Hudba
Pohybová spolupráce
Zdeněk Mahler
Vojtěch Štěpánek
Adam Gold
Jan Tobola
Marta Roszkopfová
Nikos Engonidis
Martin Pacek

Účinkují:
Vladimír Polák, Petr Panzenberger, Sára Erlebachová, Petra Kocmanová, Vladimír Čapka, Tomáš Jirman, Jan Fišar, Robert Finta, Jiří Sedláček, Martin Dědoch, Miroslav Rataj, Vít Roleček, Marie Logojdová, František Strnad, Anna Cónová a další

Premiéra 13. listopadu 2021 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Reprízy 16. 11. (18.30), 28. 11. (16.00), 17. 12. (18.30) a 30. 12. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Námět k napsání slavné satirické komedie Revizor prý poskytl autorovi jeho přítel Puškin, který byl na jedné ze svých cest omylem pokládán za tajného vládního úředníka. V té době však nešlo o příliš mimořádnou událost a taková vtipná historka nebyla ojedinělá. Carský režim nebyl v oblibě a kromě tajných spolků a podvrtné činnosti bujely v provinciích

také korupce, podvody a úplatkářství. Nebylo tedy vzácným jevem, že se v provinčních městech objevovali inkognito nastrčení policisté a vládní úředníci, kteří tajně prováděli kontrolu. A naopak, stávalo se, že kdejaký cestující či kupec byl lidmi omylem za onoho inkognito vystupujícího revizního úředníka pokládán.

Gogol námět bryskně zpracoval do groteskní podoby s jemu vlastní ironií a nadsázkou, pro něž měl tak skvělé nadání. **Společně se Ženitbou se hra Revizor stala autorovým vrcholným dílem.** Třefovala se však do nešvarů soudobé společnosti natolik přesně, že byl u mnohých vyvolávala smích a nadšení z pojmenování skutečného stavu věcí, u jiných, do jejichž řad nevybíravě mříla, pak vyvolávala ostrou kritiku a nevoli. Není tedy divu, že se na slavnostní premiéře roku 1836 v Petrohradě strhla bouře protestů. **Rozhořčení dotčených úředníků, kupců a měšťanstva, kteří se v divadelní satíře až příliš poznávali, vyneslo Gogolovi ostrou kritiku, osobní nenávisť a veřejné obžaloby, hrozilo mu dokonce vyhnanství na Sibiři.**

Děj hry vychází z klasické zápletky záměn, osvědčeného receptu starších autorů na dramaticko a zaručeně komické situace. Díky řetězcímu se sledu omylů defiluje na jevišti řada zkorumpovaných kupčků, podlézavých osob a hlupáků. Autor vtipně karikuje tupost a zkaženost

Nikolaj Vasiljevič Gogol (1809–1852)

REVIZOR

A co by kontrola odhalila u vás...?

společnosti, prolezlé neřestí a úplatkářství. Smích, který pokřivené figury vyvolávají v hledišti, pak nutně doprovází i mrazení v páteři. Právě díky této geniální kombinaci emocí, kterou vyvolává, patří hra *Revizor* ke skvostům klasické dramatiky. **Tento nesmrtelný titul se stále s úspěchem hraje po celém světě.**

Když se budeme na představení královsky bavit komickými situacemi, je dobré zamyslet se, nakolik je text vzdálenou anekdotou z provinčního carského Ruska a nakolik se stále dotýká nás a současné společnosti. Je svět, který nás obklopuje, opravdu natolik jiný? Změnilo se něco? „*Nenadávěj na zrcadlo, když máš křivou hubu!*“ Tímto okřídleným mottem nadepsal autor svou hru.

Těšit se můžete na bezmezně aktuální komedii o lidské hlouposti a chamtivosti založené na jednom fatálním omylu. Přijďte se bavit! (pg)

Vzhledem k původně zamýšlenému propojení inscenací *Odcházení* a *Revizor* dle hesla „*Kde končí Odcházení, začíná Revizor*“, k němuž bohužel z důvodu pandemie nemohlo dojít, **nabízíme divákům NDM derniéru *Odcházení* v on-line podobě. Zhlédnout ji můžete v týdnu před premiérou *Revizora*, tedy 6.–12. 11. 2021 na youtubeovém kanále NDM Ostrava.**

ANNA CÓNOVÁ

Jsem pro každou špatnost

Divákům, kteří pravidelně navštěvují činoherní představení NDM, jistě není třeba herečku **Annu Cónovou** představovat, neboť je na jevišti známou tváří a mnohaletou oporou souboru. Právě letos čeká paní Cónovou v souvislosti s jejím angažmá krásné jubileum. V prosinci to totiž bude (neuvěřitelných) třicet let od jejího nástupu do Národního divadla moravskoslezského. U této příležitosti jsme ji poprosili o rozhovor. Ten se však netýká jen jubilea, ale také další úžasné novinky jejího profesního života.

Jaké jsou pocity z nastávajícího jubilea?

Prvního prosince to bude třicet let – no to mě úplně zarazilo, to je neskutečná doba. (Smích.)

Kudy vedla cesta k tomuto angažmá do Ostravy?

Studovala jsem herectví na JAMU a po škole jsem šla do divadla v Hradci Králové, kde jsem byla rok a půl. Potom jsem odešla do Liberce, protože tam mělo z iniciativy ředitele Ypsilonky vzniknout nové divadlo. Nabídl mi v něm angažmá, ale přechod nebyl tak jednoduchý, protože jsem v Hradci v té době hrála hlavní roli v úspěšném muzikálu *Aprílová holka* a nechtěli mě jen tak pustit. Nakonec se přechod podařil a přestěhovala jsem se do Liberce, ale bohužel tam to nové divadlo

kovém Naivním divadle. A tak jsem zůstala další rok a půl a bylo to tam bezvadné. Teda až na tu dálku od rodné jižní Moravy, která mi pořád chyběla. A pak přišla nabídka zpátky do Hradce, protože tam do divadla nastoupil režisér Jan Grossman (*velká osobnost českého divadla – pozn. red.*) a vybral si mě do titulní role v inscenaci *Maryša*. Byla to velmi krásná a progresivní inscenace. Premiéra, to tehdy bylo něco velkolepého, neboť přijel celý výkvět divadelního světa a kritiky. Byla to velká éra, s Grossmanem přišel i Mirek Krobot, Josef Krofta a Miloslav Klíma jako dramaturg. Po odchodu Grossmana jsem odešla i já a narodilo se mi druhé dítě. Chtěla jsem se vrátit zpátky na Moravu a přešla do angažmá v Olomouci, kde jsem prožila revoluční rok 1989.

A v roce 1991 pak přišla nabídka do Ostravy.

Ano, dal mi ji tehdejší šéf Michael Tarant. Nejprve jsem dostala jen nabídku na hostování v *Dámském orchestru*, nabídka angažmá přišla až o něco později, když se uvolnilo místo.

Když si představíme všech těch třicet let v NDM, je jasné, že za tu dobu prošla činohrou řada uměleckých šéfů a hostujících režisérů, vznikla celá řada inscenací. Dokázala byste jmenovat alespoň některé klíčové role a spolupráce?

Ráda vzpomínám na *Krvavou svatbu*, kterou režíroval Juraj Deák. Měl za sebou tehdy velmi silný inscenační tým. Byla to krásná a intenzivní inscenace, hrála jsem služku, ale ta byla zároveň i smrt. Ještě teď, jak o tom mluvím, tak mám husí kůži. Vzpomínám hodně na Januszovy režie, s Januszem Klimszou je každé zkoušení

Milan Kačmarčík (Julien Sorel) a Anna Cónová (Louisa de Renal) v inscenaci ČERVENÝ A ČERNÝ (1997)
Foto Josef Hradil

mimořádné. On do práce vnáší spoustu energie. Další mimořádné období bylo, když tady hostoval Honza Mikulášek. Hrála jsem v *Caligulovi*, to bylo úžasné a tetelila jsem se před každou reprízou, to jsem hrála moc ráda. A zapomenout bych neměla ani na krásnou spolupráci s Radovanem Lipusem. Například díky roli v jeho inscenaci *Červený a černý* jsem získala užší nominaci na Thálii. Hrozně ráda vzpomínám také na *Tanec na konci léta*, který jsme nastudovali s Peterem Gáborem.

Jsou naopak role nebo inscenace, ve kterých jste se cítila nekomfortně?

Já teda musím říct, že jsem na divadle pro každou špatnost. Vždycky jsem se těšila na každou roli. Pravda, někdy jsem byla i zklamaná, protože jsem zažila ještě předrevoluční časy, a to se hrály všelijaké věci. To příjemné nebylo, člověk byl vždycky rád, že tam měl něco malého. Z těchto komunistických besídek si ale báječně utahovaly *Rychlé frýzy*, které později dělal režisér Radek Lipus s dramaturgem Markem Pivovarem v Myronu. Hráli jsme soustružníky a byla to úžasná legrace.

Když člověk v provozu jedné divadelní instituce stráví třicet let, je to ještě stále dobrodružství jít na další zahajovací zkoušku?

Je – a čím dál tím větší. (Smích.)

Anna Cónová jako Caesonie v inscenaci CALIGULA (2003)
Foto Josef Hradil

Za zmínku stojí také práce, kterou máte právě za sebou. Těsně před naším setkáním jste dokončila natáčení. Jde o nový celovečerní film Alice Nellis, která si Vás vybrala do hlavní role. Povězte nám o tom více.

Film se jmenuje *Buko*, podle jména koně. Hraju Jarmilu, které zemřel manžel. Těsně před smrtí jí jako památku koupil u cirkusu koně, kterého jí nechal jako dárek na roz-

loučenou. Film půjde do kin v září 2022. Před tím už jsem několikrát točila, ale tohle byla zatím největší filmová role. Má celoživotní touha se naplnila až teď – že jsem si sedla na koně a že jsem na něm jela! (Smích.)

Gratulujeme k ní a přejeme Vám, milá paní Cónová, mnoho dalších úspěšných sezón na prknech NDM. (pg)

Anna Cónová (Smrt, Služka) a Gabriela Mikulková (Nevěsta) v KRVAVÉ SVATBĚ (2002)
Foto Josef Hradil

Alois Jirásek (1851–1930) – Janusz Klimsza (1961) – Adam Gold (1989)

LATERNA

Vodníky ruším, ale tu holku mi nechte

**Světová premiéra 6. listopadu 2021
v 19 hodin v Divadle „12“**

**Reprízy 9. 11. (19.00), 16. 11. (19.00),
28. 11. (19.00), 1. 12. (19.00) a 15. 12.
(19.00) v Divadle „12“**

Režie **Janusz Klimsza**
Dramaturgie **Adam Gold**
Scéna **David Bazika**
Kostýmy **Marcela Lysáčková**

Účinkují:

**David Viktora (Ex), Aneta Klimešová
(Hanka), Petr Houska (Petr), Anita
Krausová (Režisérka)**

**První listopadovou sobotu uvedla
činohra NDM další ze svých novinek,
autorskou inscenaci *Laterna*. Autorem
textu a režisérem této inscenace je
Janusz Klimsza, který po sérii úspěšných
komorních inscenací situovaných
do zkušebny Divadla Antonína Dvořáka
(*Podivný případ se psem, Mučedník, Ted’
mě zabij* ad.) vstupuje svými komorními
inscenacemi *To video nikdo neuvidí*
a *Laterna* do Divadla „12“.**

**Východiskem pro vznik tohoto
projektu je snaha důkladně rozkrýt
kontext vzniku a následně více jak sto**

Autorský tým se s herci pokouší
o skutečně tvůrčí pohled na všechny
významové roviny hry, odhaluje četné
interpretační nánosy, jež byly v průběhu
doby na tento text – a ostatně i na jejího
autora – nanesený. **To vše diváci spatříjí
ve formě připomínající „otevřenou
zkoušku“, hereckou laboratoř. Jde tedy
o naléhavou a živou výpověď v intimním
kontaktu herce a diváka.** Inscenace není
pouhým pokusem jevištně interpretovat
slavnou Jiráskovu hru v komorním prostředí
a obsazení, jak by mohl napovídat počet čtyř
účinkujících. V inscenaci sice zaznívá několik
klíčových pasáží Jiráskovy hry, ty pak fungují
jako odrazový bod pro následnou osobitou
autorskou výpověď o společenském,
historickém a kulturním kontextu. Herce
tedy zastihujeme spíše v rolích interpretů,
kteří nastolují otázky, problematizují motivy,
polemizují o charakterech. Divadlo, jež vzniká
„tady a teď“.

**Vždy, když se v české společnosti
tzv. hnuly ledy, když nastala doba fatální
a převratná, hrála se *Lucerna*, národ
se zaštiťoval „Jiráskem“** (mj. poslední
představení v pražském Národním
divadle za protektorátu, první představení
tamtéž po skončení druhé světové
války). Samozřejmě vznikaly i její – dnes
slavné – filmové verze (1938, 1967). Jen
v činohře NDM byla *Lucerna* uvedena

Nikdy se na divadle nedozvíte o Lucerně více než z naší inscenace!

**dvacet let trávící recepce historicky
nejhranější české hry – Jiráskovy
*Lucerny*** (napsané a poprvé uvedené v roce
1905). Jaký je úděl a postavení tohoto
„národního pokladu“ v českém divadle
a v širším smyslu v celém našem kulturním
rámci? Zkrátka jde o návrat ke kořenům –
proto *Laterna*.

osmkrát! Poprvé tomu bylo už v roce
1920, naposledy pak v roce 1998 (v režii
Radovana Lipuse). Proč? Proč je *Lucerna*
historicky nejuváděnější českou hrou? Co
je na ní to „české“? Co z tzv. české národní
povahy je v ní ukryto? Nikdy se na divadle
nedozvíte o *Lucerně* více než z naší
inscenace! (ag)

Petr Houska (Petr), David Viktora (Ex)
a Anita Krausová (Režisérka)
Foto Radovan Štátný

Cyril Gely (1968)

DIPLOMACIE

Na samém okraji světa, jak ho známe...

František Strnad (Dietrich von Choltitz), Robert Finta (Werner Ebernach) a Vít Roleček (Helmut Mayer)
Foto Martin Kusyn

**Repríza 6. 1. (18.30) a derniéra 12. 1.
(18.30) v Divadle Antonína Dvořáka**

Ve středu 25. srpna 2021 proběhla v Divadle
Antonína Dvořáka premiéra nové inscenace
činohry Národního divadla moravskoslezské-
ho. Už 103. sezónu NDM tak zahájila cenami
ověřená hra současného francouzského
dramatika Cyrila Gelyho *Diplomacie*. Text
vybral šéf činohry **Vojtěch Štěpánek**, který
se ujal jak úlohy dramaturga, tak režiséra.
Scénu navrhl **David Bazika**, dobové kostý-
my jsou dílem **Marty Roszkopfové**.

Za povšimnutí stojí termín uvedení
premiéry. Děj této napínavé konverzační
hry zachycuje okupaci Paříže německými
vojsky a odehrává se na konci srpna roku
1944. Právě dne 25. srpna 1944 podepsal
generál von Choltitz – jedna ze dvou hlavních
postav inscenace – kapitulaci německé
posádky v Paříži. Nové nastudování činoherní
inscenace se tedy dočkalo premiéry v den
77. výročí skutečných historických událostí,
které hra líčí.

V hlavních rolích se představili **František
Strnad** coby generál Dietrich von Choltitz
a **Tomáš Jirman** v roli švédského konzula
Raoula Nordlinga. Obě postavy spolu vedou
téměř celou dobu bravurní dialog, ve kterém
se nehraje o nic méně než o to, jestli svým
rozkazem nechá generál von Choltitz vyhodit
celou Paříž do povětří, aby zničil nejen všech-
ny její památky, kulturní skvosty a umělecká
díla, ale připravil o život také několik milionů
jejích spících obyvatel. Samozřejmě, jak to

tehdy dopadlo, ví diváci od začátku, neboť
Paříž se svými ikonami, jako jsou Eiffelova
věž, Notre-Dame, Sacré-Coeur či Louvre,
stojí dodnes. Jaké argumenty však dokázaly
přesvědčit generála neuposlechnout rozkazu,
to se postupně dozvídáme v napínavé slovní
přestřelce, která nám vše postupně poodha-
luje a drží napětí v sále až do konce.

Podívejme se, jak hru hodnotí recenzent
pan Vladislav Vrchovský pro kulturní deník
Ostravan.cz:

*„K tomu, aby světová metropole nakonec
zůstala zachována budoucím generacím
a v podstatě celému světu jako jedno z nej-
krásnějších měst na planetě Zemi, měl po-
dle autora hry Gelyho německého generála
přesvědčit právě švédský generální konzul.
K jednání mezi Choltitzem a Nordlingem
v roce 1944 skutečně došlo, ale zdali to
bylo tak, jak Gely popsal ve své hře, či zda
Paříž zůstala celá z jiných důvodů, o tom*

*vedou historikové dodnes diskuzi. Gelyho
dialog však není jen o vzepření se nesmy-
slnému rozkazu. Je hlavně o lidskosti, o lid-
ském svědomí, o odpovědnosti za podobu
světa, ve kterém žijeme my a ve kterém
budou (ale také možná už nebudou moci)
žít naši potomci.“*

Ve vedlejších rolích se pak představili **Robert
Finta**, který hraje Wernera Ebernacha, ženij-
ního důstojníka, který má za úkol podminovat
celou Paříž, a **Vít Roleček** v roli vojenského
sluhy Helmuta Mayera.

Za povšimnutí stojí jistě podoba scény.
Celý strhující děj se totiž odehrává doslova
v obležení postav sochami a antickými
skulpturami. Ty se vrší v hotelovém pokoji
coby válečné trofeje generála, ale svou
přítomností neustále připomínají kulturní
bohatství Evropy uložené v pařížských
muzeích, které má navždy zmizet ze světa
po výbuchu Paříže. (pg)

František Strnad (Dietrich von Choltitz) a Tomáš Jirman (Raoul Nordling)
Foto Martin Kusyn

Tomáš Svoboda (1972)

GOLDONI PO OSTRAVSKU aneb Sluha dvou pánů

Reprízy 25. 11. (18.30), 4. 12. (18.30),
16. 12. (18.30) a 28. 12. (18.30) v Divadle
Antonína Dvořáka

V sobotu 18. září 2021 se otiřasaly zlaté portály Divadla Antonína Dvořáka při uvedení premiéry nové komedie **Goldoni po ostravsku**. Není potřeba se obávat, že by k otiřesům docházelo z důvodu poddoloování budovy. Vyprodaný, zcela naplněný sál se otiřasal smíchem, otevřenými potlesky i následnými ovacemi na konci představení. Břítický humor, který si sršatě utahuje ze všeho a ze všech, evidentně rezonoval s diváky. Pobavené publikum dávalo hercům silnou zpětnou vazbu za jejich energické výstupy plné komiky slovní i pohybové, stejně jako vtipné pěvecké výstupy.

Úspěchu inscenace si povšiml také recenzent Ladislav Vrchovský, který ve své recenzi pro Ostravan.cz srovnává premiéru dokonce se slavným *Sluhou dvou pánů* v pražském Národním divadle s Miroslavem Donutilem v titulní roli:

„Jedna z nejslavnějších inscenací v dějinách českého divadla, kterou režíroval Ivan Rajmont, dosáhla šesti set repríz. Její derniéru odehrál Donutil v roce 2016, tedy po dvaadvaceti letech! V premiéře hry Tomáše Svobody Goldoni po ostravsku aneb Sluha dvou pánů (...) vystoupil v hlavní roli Trufa (...) Petr Panzenberger. Jeho Truf je nabitý energií, kouzlem hereckého umění a komediálností natolik, že má šanci Donutilův rekord překonat. A Goldo-

ni po ostravsku, tedy ryze ostravský Sluha dvou pánů, je inscenací, která v mnohém tu Rajmontovu dokonce předčí.“

Hru napsal přímo na tělo činohernímu souboru režisér inscenace **Tomáš Svoboda**. Vycházel přitom z textu *Sluhy dvou pánů* Carla Goldoniho, ale hru zcela přepsal a její děj situoval do současné Ostravy. A tak sledujeme, jak syčák z Dubiny slouží dvěma pánům z Brna a Prahy a všechny převez. V inscenaci se těží humor z karikování různých nářečí, a tak se ryzí ostravština potkává s hantecem či protáhlou řečí Pražáka, stejně jako s polštinou.

Ladislav Vrchovský si ve své recenzi všimá především skvělých hereckých výkonů

a pochvalně se vyjadřuje na adresu představitelů hlavní role:

„Trufa, který je hlavním hybatelem děje a zároveň průvodcem po celém představení, zobrazuje **Petr Panzenberger** jako mužskou směsicí veškeré ostravské pouliční poetiky. K tomu je navíc zdánlivě prostomyslný, ve skutečnosti je však chytřý a vtipný jako málokdo. Co se pohybové náročnosti týká, lze Panzenbergerův fyzický výkon přirovnat k maratónskému běhu. Hercův pohyb je vysoce stylizovaný a vypadá spíše jako tanec, chůze připomíná boxerův tanec v ringu, gestikulace je odvozená od hiphoperů. V mluvním projevu Panzenberger využívá intonace odposlouchané z pouličních dialogů společenské spodiny i z projevu politiků. Bleskové břitké repliky střídá s delšími monology. A to všechno zvládá s obrovskou grácií a s až neuvěřitelným osobním kouzlem.“

Nutno dodat, že ocenění za energické výkony nabitě humorem si nezaslouží jen Petr Panzenberger, ale celý výborně sehraň herecký ansámbl. Vyjmenovat jmenovitě všechny by bylo spíše jako telefonní seznam, a hlavně by bylo zbytečné ho psát. *Bo to musíte vidět na vlastní oči.* Přijďte se tedy sami podívat, která z praštěných postav a který z antihrdinů bujaré komedie bude nejvíce otiřasat vaši bránici.

A jak v deníku Ostravan.cz shrnuje premiéru Ladislav Vrchovský?

„Když se tohle všechno spojí s kvalitami textu Tomáše Svobody a skvěle napsanými i odehranými všemi ostatními postavami, je zde skutečně zaděláno na stovky repríz této inscenace a tisíce nadšených diváků v dlouhodobém reprízování. ... To potvrdili i dlouhé ovace s potleskem ve stoje, kterým publikum odměnilo herce po premiéře. Činohra Národního divadla moravskoslezského má od 18. září 2021 na repertoáru skutečnou perlu.“ (pg)

Kateřina Breiská (Barbora Vinařová) a Lada Běláškova (Klariče Horváthová)
Foto Radovan Štátný

Vojtěch Štěpánek (1984)

NĚCO PRO LIDI

Radegaste, ty to vidíš...

Miroslav Rataj (Děda), František Večeřa (Hospodský), Jan Fišar (Jindřich), Marie Logojdová (Hospodská), David Viktora (Farář), Petr Panzenberger (Učitel), Vít Roleček (Starosta) a Robert Finta (Tonček)
Foto Radovan Štátný

Reprízy 19. 11. (19.00), 20. 11. (19.00),
3. 12. (19.00), 8. 12. (19.00) a 14. 12.
(19.00) v Divadelním klubu Divadla
Jiřího Myrona

V pátek 15. října 2021 se uskutečnila premiéra komorní inscenace **Něco pro lidi**, nastudovaná v netradičním prostoru Divadelního klubu v budově Divadla Jiřího Myrona. Autorem hry není nikdo jiný než šéf činohry **Vojtěch Štěpánek** a režie byla svěřena **Tomáši Jirmanovi**. Ten je sice známý spíše jako herec a dlouholetý člen činoherního souboru NDM, má však na kontě také několik režii. Ta nejúspěšnější, která se dočkala celé řady repríz a hrála se krásných osm let, byla dryáčnická óda *Moskva → Petušky*, na kterou *Něco pro lidi* v jistém slova smyslu volně navazuje.

Autor hry Vojtěch Štěpánek se inspiroval poetikou špeluněk, pajzlů a jiných zapadlých putyk, které z jeho pohledu přes dno pivního půllitru nesou stopu něčeho ryzího, autentického a regionálního. Avšak právě tyto pajzly, které s poctivou dávkou hrubozrnnosti servírují krásně napěněné nápoje, vycházejí z módy. Společnost začíná upřednostňovat bistra a stylové podniky, a tak špeluňky postupně mizí z lokální

mapy a stávají se stále vzácnějším druhem. Poměrně nedávno byla z těchto důvodů zbourána budova, ve které po léta sídlila stará pivnice, a právě tento akt se také stal výrazným zdrojem inspirace pro vznik nové

provolávajících marně slogany odporu. A pak mi v hlavě vytanula hra. Nemohla být napsána v hospodě, protože ta byla zbourána a beztak byl covid a nemohlo se z domu. Ale myšlenkami jsem byl tam,

Když jsem se před pár lety přistěhoval z Prahy, obdivoval jsem, kolik je v Ostravě hospod. Mám ale na mysli takové ty skutečné hospody. Někdo by řekl špeluňky nebo pajzly, ale já v takových hospodách cítím něco starozákonního, něco trvalého, mají nepřenosnou atmosféru, čpí pochmurným tichem, v němž zuří běsi i pějí andělé. Hospody, v nichž žijí múzy a smrdí Savo. Vojtěch Štěpánek, autor hry

původní hry napsané přímo na tělo hercům činohry NDM. A takto se k dojům z této demolice vyjádřil autor:

„A kam se poděl Staročech? Jednoho dne se na stolech objevil leták s informací, že objekt bude zdemolován! Betonový plácek se střešou z vlnitého plechu prý není dostatečně reprezentační. Když se bagr zakusoval do Staročecha, bleskla mi hlavou představa štamgastů vrhajících se pod pásy bagru, visících na jeho lžici,

uvnitř, se svými postavami v boji o všechno. V izolaci, ve stonavém světě, ve kterém jsme se na mnoho dlouhých měsíců všichni společně ocitli.“

V Divadelním klubu Divadla Jiřího Myrona tak vznikla originální komedie hořká jako pivo z lokálního pivovaru, úsměvná a zároveň existenciální alegorie plná hereckých příležitostí a výkonů. (pg)

UVEDLI JSME

Martin Crimp (1956)

TO VIDEO NIKDO NEUVIDÍ

Černá komedie o nakupování a manipulaci

Sára Erlebachová (Karen / Sally) a František Strnad (Colin)
Foto Radovan Štátný

Reprízy 19. 11. (19.00), 20. 11. (19.00),
3. 12. (19.00), 8. 12. (19.00) a 14. 12.
(19.00) v Divadle „12“

V sobotu 16. října 2021 proběhla v Divadle „12“ česká premiéra hry výrazného současného dramatika Martina Crimpa, který se nebojí palčivých témat moderní společnosti ani ostrého pojmenování sociálních problémů. Přesto nebo možná právě proto není na českých jevištích příliš uváděn. O to větší událostí je tedy nastudování hry **To video nikdo neuvidí** režisérem Januszem Klimszou v české premiéře.

Inscenace o důmyslných marketingových praktikách, které sledují lidskou aktivitu s cílem nabídnout a prodat ideální produkt, přináší zajímavá témata k zamyšlení: kam se vyvíjí svět kolem nás a jak nás ovlivňuje virtuální a reklamní svět? Konzumní společnost má své principy, ve kterých se nesmí zastavit neustálá produkce, a tedy ani spotřeba. Odlišuje se moderní společnost

za cílem redukovat člověka na jednotku, která nakupuje a spotřebovává produkty? Martin Crimp napsal svou hru v roce 1990, ale dnes, v roce 2021, na síle výpovědi neztrácí, ale naopak se stává ještě aktuálnější.

Co se stane ve chvíli, kdy trh narazí na člověka, jenž odmítne svůj život redukovat na otázky kdy, proč a v jaké situaci používá konkrétní produkt?

Kupte to, použijte to, rozbijte to, opravte to, vyhoďte to, kupte to... zaplaťte to...

Daft Punk, Technologic

Černá komedie odhaluje skryté touhy i hluboké zoufalství, potřebu po vzájemném lidském spojení doutnající pod povrchem odpojené, konzumem řízené společnosti. Autor palčivé komedie umí precizně vystavět situace, ve kterých si postavy vyměňují břitké dialogy, přitom se však vzájemně mýlí, neschopny prožívat hlubší city. Především je však hra svou výstavbou skvělou hereckou příležitostí a prostor pro velké herecké výkony dostávají nejen představitelé hlavních rolí **Renáta Klemensová** a **František Strnad**, ale všichni účinkující – **Sára Erlebachová**, **Petr Houska**, **Martina Czyžová** a **Martin Dědouch**. Jedinečná inscenace s velmi současnými tématy v nastudování činohry NDM v Divadle „12“ jistě stojí za vidění.

(pg)

Renáta Klemensová (Elizabeth) a Petr Houska (John / Roger / Nigel)
Foto Radovan Štátný

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2021/2022

Adolphe-Charles Adam (1803–1856)
– Joris Barcaroli (1990)

KORZÁR

Korzár bojující za svobodu

Choreografie: Michel Bejar

Libreto, dramaturgie: Céline Barcaroli

Hudební nastudování: Jiří Habart

Dirigent: Sébastien Thomas Bagnoud

/ Jiří Habart

Světová premiéra 16. září 2021

v Divadle Jiřího Myrona

Gustav Mahler (1860–1911)

– Bergmund Waal Skaslien (1971)

MAHLEROVY VZPOMÍNKY

Mládí obarvené časem

Choreografie: Jo Strömngren

Hudba: Gustav Mahler,

Bergmund Waal Skaslien

Inscenaci uvádíme k 110. výročí

úmrtí Gustava Mahlera

Světová premiéra 2. prosince 2021

v Divadle Jiřího Myrona

Rodion Konstantinovič Ščedrin (1932)

– Georges Bizet (1838 –1875)

CARMEN

Choreografie: Jiří Pokorný

Dramaturgická spolupráce: Václav Janeček

Hudební aranžmá: Davidson Jaconello

Premiéra 12. května 2022

v Divadle Jiřího Myrona

Balet NDM je na Facebooku:
Balet Národního divadla moravskoslezského

Balet NDM je na Instagramu:
baletndm

MAHLEROVY VZPOMÍNKY – Shino Sakurado
Foto Sergei Gherciu

REPERTOÁR BALETU (LISTOPAD–PROSINEC 2021)

Arturs Maskats
NEBEZPEČNÉ ZNÁMOSTI
Choreografie a režie: Krzysztof Pastor
Hudební nastudování a dirigent: Jiří Habart
6. 11. (18.30) – derniéra

Alva Noto & Rjúiči Sakamoto
– Jóhann Jóhannsson – Gioacchino Rossini
ROSSINIHO KARTY
Choreografie: Juanjo Arqués (*Následky*),
Mauro Bigonzetti (*Rossiniho karty*)
10. 11. (18.30)

Adolphe-Charles Adam
– Joris Barcaroli
KORZÁR
Choreografie: Michel Bejar
Hudební nastudování: Jiří Habart
Dirigent: Sébastien Thomas Bagnoud
/ Jiří Habart
16. 11. (18.30)

Gustav Mahler – Bergmund Waal Skaslien
MAHLEROVY VZPOMÍNKY
Choreografie: Jo Strömgen
2. 12. (18.30) – světová premiéra,
4. 12. (18.30) – druhá premiéra,
7. 12. (18.30), 10. 12. (18.30)

RODINNÉ
VSTUPNÉ

Ludwig Minkus
DON QUIJOTE
Choreografie: Michal Štípa
Hudební nastudování: Adam Sedlický
Dirigent: Jiří Habart / Adam Sedlický
19. 12. (16.00), 21. 12. (18.30),
29. 12. (18.30)

ÚVODY
K BALETNÍM
PŘEDSTAVENÍM!

Půl hodiny před začátkem
baletních představení se můžete
těšit na dramaturgické úvody.
Přinesou vám spoustu zajímavých
informací, ať už ze zákulisí
inscenace, nebo z historie
baletu.

OTÁZKA PRO ŠÉFKU BALETU LENKU DŘÍMALOVOU

**Připravovaný balet
Mahlerovy vzpomínky
vychází ze životopisu
slavného skladatele. Jaké
možnosti nabízí balet při
zobrazení historických
témat?**

Tanec nemá sice slova, ale má celou škálu výrazových prostředků, jak vyjádřit historická témata. Z našeho repertoáru si jistě budete pamatovat balet *Chaplin* v choreografii Maria Schrödera, který jsme uvedli 19. 11. 2016 v Divadle Jiřího Myrona. Schröder ve svém vyprávění vycházejícím z Chaplinova životopisu upřednostnil sociální aspekty před groteskou. Chaplinův životní příběh byl zobrazen prostřednictvím několika různorodých obrazů, vycházejících z jeho nejslavnějších filmových scén.

Připravované *Mahlerovy vzpomínky* jsou naším dalším baletem, který vychází ze životopisu významné osobnosti. V tomto případě je život Gustava Mahlera na jeviště přenesen prostřednictvím série pohybujících se záběrů, které můžou připomínat vzpomínky. Plynoucí čas je vyjádřen stále se pohybující scénografií, jejíž prvky přemisťují samotní tanečníci. Tanečníci také vystřídají tři druhy kostýmů, které reflektují různé časové roviny vyprávění. Rozdílnost kostýmů koresponduje také s použitou hudbou – uslyšíte staré nahrávky židovských písní, Mahlerovu hudbu i hudbu komponovanou současným norským skladatelem Bergmundem Waalem Skasliemem.

Hudba, kostým, dekorace, světla, balet nebo tanec – všechny složky se svou vlastní oddělenou logikou ale musí dohromady tvořit celek.

Foto Lucie Maceczková

PREMIÉRA

Gustav Mahler (1860–1911) – Bergmund Waal Skaslien (1971)

MAHLEROVY VZPOMÍNKY

aneb Takový může být svět fantazie
Gustava Mahlera i každého z nás

Laura Moreno Gasulla
Foto Lucie Maceczková

Choreografie
Scéna
Kostýmy

Jo Strömgen
Jo Strömgen
Bregje Eleonora
Van Balen

Hudba

Gustav Mahler,
Bergmund Waal
Skaslien

Asistentky choreografie

Nataša Novotná,
Lenka Dřimalová

Světelná realizace

Jan Tranta

Tančí:

Ida Frau / Shino Sakurado; Laura
Moreno Gasulla / Adrienn Tiszai;
Natalia Adamska / Rita Pires;
Anna-Lena Uth / Arianna Marchiori;
Fiamma Balzano, Aurora Donadiós
Munoz, Beatriz Fernandez Moreno,
Anna Knollová, Yu Matsumoto a další

Giovanni Messeri / Koki Nishioka;
Yago Catalinas Heredia / Héctor Ortega
González; Mark Griffiths / Takafumi
Tamagawa; Rei Masatomi; Gene David
Goodman / Solieh Samudio; Simone
Giroletti; Francesco Fasano / Mario
Sobrinho; Michal Bublik / Barnaby James
Packham; Alessio Corallo

**Světová premiéra 2. prosince 2021
a druhá premiéra 4. prosince 2021
v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona**

**Reprízy 7. 12. (18.30), 10. 12. 2021
(18.30), 3. 2. (18.30) a 6. 2. 2022 (15.00)
v Divadle Jiřího Myrona**

Norský choreograf Jo Strömgen
vytvořil na přelomu zimy a jara 2021 se
souborem baletu unikátní taneční fantazii
inspirovanou hudbou a životem Gustava

a učili se jeden od druhého. A teprve pak
choreograf „obsazoval do rolí“.

Jasnou představu měl Jo Strömgen
pouze o výběru hudby a vytvořil také scé-
nu a světelné efekty. „Každá inscenace
znamená pro mě nový úkol. Posloucháte
Mahlera doma a pak se najednou ocit-
nete na Moravě, kde žili jeho vrstevníci,
příslušníci jeho generace. A pracujete se
souborem, který má svá specifika a kte-
rý musíte poznat. Můj přístup ke každé
choreografii se vždy vyvíjí, ale zároveň

**Mahlera chci představit jako člověka, ale zároveň
mě zajímají kořeny jeho hudby a doba, v níž žil.**

Jo Strömgen

Mahlera. Pro samotné tanečnický to byla
první taková zkušenost. **Autor přijel
do Ostravy bez jasného scénáře.**
Některé pohybové sekvence měl
předem připravené, ale přitom dal
tanečníkům velkou volnost a zároveň
od nich vyžadoval kreativní přístup.
Zapojil se celý soubor! Jo popisoval své
představy a nápady a tanečníci na jejich
základě rozvíjeli pohyby, improvizovali

se řídím intuicí, hledám nové výzvy. Až
v Ostravě jsem hledal k Mahlerově hudbě
jevištní koncept. Chci zachytit to, že jeho
hudba je snová, hluboká a že nutí k pře-
mýšlení. Mahlera chci představit jako
člověka, ale zároveň mě zajímají kořeny
jeho hudby a doba, v níž žil. Když napří-
klad komponoval, inspiroval se Jihlavou,
kde vyrůstal, kde slyšel švitořit svoji tetu,
slyšel cikánské písně... Zajímá mě jeho

Uprostřed Koki Nishioka a soubor baletu NDM
Foto Serghei Gherciu

dětství, jaké otázky si v životě kladl, s čím se musel vypořádat. **Tenhle balet vypráví – vypráví o lidech na ulici, o výjevech ze života, o inspiraci pro Mahlerovu budoucí komponování,**“ říká o své práci norský choreograf Jo Strømgren. Každý divák může podle něj v jednotlivých postavách na scéně vidět i své předky, něco ze života své rodiny, můžete se ve fantazii

přenést do doby rozpadajícího se Rakouska-Uherska.

Choreografie *Mahlerovy vzpomínky* tak pracuje hodně se symboly a fantazií. „V první části inscenace máme úryvek ze starého rozhlasového vysílání, v němž zazní židovská píseň z Krakova z roku 1920 zpívaná tehdejším dialektem. Je to takový náznak Mahlerovy doby a skutečnosti, že

byl Žid. Takže jsem použil tuhle hudbu místo toho, abych polopaticky sděloval fakta,“ dává choreograf nahlédnout do své mysli a procesu tvorby.

Poslouchat Mahlera není podle Jo Strømgrena jednoduché – potřebujete

Jo Strømgren (nar. 1970) pracoval v 60 zemích světa a vytvořil na 150 choreografií pro prestižní baletní scény. Od roku 2013 je stálým choreografem Národního baletu Norské opery. K tanci ho přivedly hodiny flamenca v Madridu, vystudoval klasický tanec, ale po zranění se zaměřil na choreografii a divadelní režii. Je také úspěšným autorem desítek divadelních her, pracuje pro televizi. Buduje si také svůj osobitý styl v oblasti scénografie a světelného designu.

Soubor baletu NDM
Foto Serghei Gherciu

čas, abyste hudbu vstřebali. „Použil jsem nejen jeho písňovou tvorbu, ale i část jedné ze symfonií a také některé jeho známější melodie. Spolupracuji s hráčem na violu, virtuosem a skladatelem Bergmundem Waalem Skasliem.

Bergmund Waal Skaslien (nar. 1971) je hudební skladatel a hráč na violu s velkým mezinárodním renomé a zálibou v improvizacích na pomezí koncertního a scénického umění. Propaguje violu jako hudební nástroj vhodný pro improvizaci na žánrovém pomezí mezi jazzem, klasickou a soudobou hudbou. Skaslien se také stal prvním norským skladatelem, jehož skladba – balet *Probuzení (The Wake)* v choreografii Joa Strømgrena (2011) – premiérově zazněla v podání operního orchestru na hlavní scéně Norské opery a baletu. S Joem Strømgrenem spolupracuje také na jeho divadelních inscenacích. Jako interpret je součástí několika oceňovaných nahrávek různých žánrů (jazz, klasická hudba, lidová hudba, folk a pop).

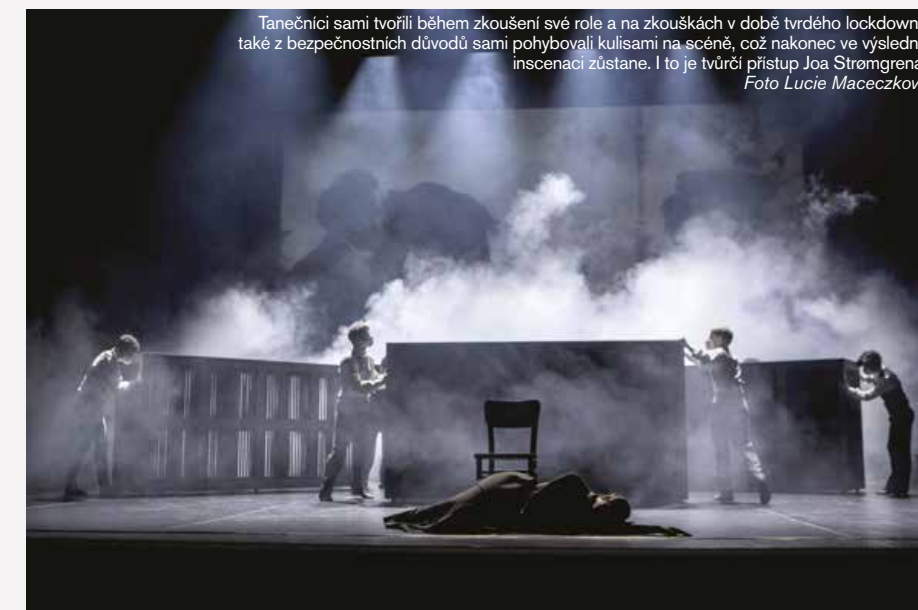
nem. Druhou část baletu doprovází jeho hudba. Mahler byl úplně jiná generace, jeho hudba je těžko zařaditelná, měl svůj vlastní styl. Přesto u obou skladatelů najdeme tolik podobností včetně kompozičních postupů, až se nám zdá, že jejich hudba má v sobě stejného ducha i náladu. Skaslienovu hudbu nahrál orchestr opery NDM, použili jsme také jeho vlastní nahrávky a to umožní vytvořit tu pravou náladu,“ říká choreograf.

„*Mahlerovy vzpomínky chtěl Jo Strømgren vytvořit na Moravě, v zemi, kde Gustav Mahler strávil část života, kde měl kořeny,“* přibližuje šéfka baletu NDM Lenka Dřimalová. „*Vybral si nás a vytvořil přímo u nás zcela originální dílo, které může po světové premiéře jít dále do světa. Pro nás to byla úplně nová pracovní i umělecká zkušenost,“* potvrdila šéfka souboru Lenka Dřimalová. (swi)

Rodák z Kališt na Vysočině **Gustav Mahler** (1860–1911) se ve své době proslavil jako dirigent. Vedl operní domy po celém světě včetně vídeňské Dvorní opery a Metropolitní opery v New Yorku. Tam například v únoru 1909 nastudoval v premiéře Smetanovu operu *Prodaná nevěsta*. Mahlerovu symfonickou a písňovou tvorbu ale „objevila“ až druhá polovina 20. století. Prosadili ji hlavně dirigenti Herbert von Karajan (jeho nahrávky uslyší diváci v naší inscenaci) nebo Leonard Bernstein, který pořídil první kompletní stereofonní nahrávku symfonií. Písně s Christou Ludwig, jejíž nezaměnitelný alt zřejmě dosud v Mahlerových písních nikdo nepřekonal a který atmosféru naší baletní inscenace ještě zvýrazní, nahrál také Karajan.

Na webu NDM a v podcastových aplikacích v mobilu je možné si poslechnout rozhovor Jany Strýčkové s Martinem Jemelkou, který přibližuje velmi bouřlivý a zajímavý život i kariéru Gustava Mahlera. Na i-vysílání České televize je stále k dispozici dokument *Gustav Mahler* v režii Jiřího Nekvasila, vysílaný při příležitosti 160. výročí narození skladatele v červenci 2020.

Tanečníci sami tvořili během zkoušení své role a na zkouškách v době tvrdého lockdownu také z bezpečnostních důvodů sami pohybovali kulisami na scéně, což nakonec ve výsledné inscenaci zůstane. I to je tvůrčí přístup Joa Strømgrena!
Foto Lucie Maceczková

Adolphe-Charles Adam (1803–1856)
– Joris Barcaroli (1990)

KORZÁR

Korzár bojující za svobodu

Shino Sakurado (La-Mort-Rouge/Medora)
Foto Serghei Gherciu

Reprízy 16. 11. 2021 (18.30), 11. 1. (18.30)
a 12. 1. 2022 (18.30) v Divadle Jiřího
Myrona

V Korzárovi v Národním divadle
moravskoslezském hrají prim ženské
hrdinky

Výpravný balet **Korzár** je dobře známým
a osvědčeným klasickým titulem,
díky spolupráci ostravského souboru
s francouzským choreografem **Michelem
Bejarem** a libretistkou **Céline Barcaroli**
se však mohou diváci těšit na zcela novou
neotřelou verzi tohoto díla, která zcela jistě
zaujme všechny milovníky dobrodružných
příběhů a zároveň potěší ty, kteří rádi
navštěvují divadlo s celou rodinou. (...)

Choreografie Michela Bejara je vskutku
velmi dynamická, na jevišti se stále něco
děje, občas se pirátské půtky zklidní, aby
přišlo něžné *pas de deux* (La-Mort-Rouge
a Konrád) nebo scéna, ve které korzářka
vzpomíná na svůj život předtím, než se
vydala na moře, a na své dávné přátelství.

Bejar se opírá o klasický baletní
slovník, používá tanec na špičkách, ale
vytváří i své osobité kombinace s prvky
tance moderního, s výraznými gesty paží

i akrobatickými prvky, převážně v soubojích.
Shino Sakurado, technicky jako vždy
velmi precizní, mohla jako La-Mort-Rouge
rozehrát celou paletu emocí, a především
musela zvládnout kontrast mezi mužskými
pohyby a mnohem jemnějším ženským

výrazem, což nebylo vždy úplně snadné.

Konrád v podání **Kokiho Nishioky** sice
takový prostor na vyjádření neměl, nicméně
mu, co se tanečního výkonu týče, nelze
příliš vytknout. Dále se v hlavních rolích
na čtvrté premiéře objevila **Rita Pires**

Shino Sakurado (La-Mort-Rouge/Medora), Yago Catalinas Heredia (Kapitán Le Fol) a soubor baletu NDM
Foto Serghei Gherciu

Koki Nishioka (Konrád) a Takafumi Tamagawa (Ali)
Foto Serghei Gherciu

jako temperamentní Gulnara, což je role pro
tuto portugalskou tanečnici jako stvořená,
Adrienn Tiszai jako půvabná Cassandra
a **Takafumi Tamagawa** jako Ali, Konrádův
ministr. (...)

Velmi působivý byl vokální kvintet, kterým
představení začínalo a končilo. Když v samém
úvodu z dřevěného podpalubí vystupovali
piráti za zvuku písně o La-Mort-Rouge, šel
mráz po zádech a navodil až filmovou či
muzikálovou atmosféru. (...)

Podle mého názoru ocení nového
Korzára především ti, kteří rádi uvidí
na jevišti spoustu akce a mají v oblíbě
pohádkové dobrodružné příběhy, které
navíc mají i originální a moderní prvky
(jako v tomto případě důraz na ženskou
hrdinku), a nemusí jít nutně nijak
do hloubky.

Ostravský **Korzár** je tedy určitě dobrým
krokem, jak zaujmout širší publikum
(ostatně ovace vestoje po skončení

Adrienn Tiszai (Cassandra)
a Rei Masatomi (Lankodem)
Foto Serghei Gherciu

představení mluví za své) a svým způsobem
tak klasický balet zpopularizovat. ...

Tereza Cigánková (ostravan.cz)

V popředí Shino Sakurado (La-Mort-Rouge/Medora) a Rita Pires (Gulnara)
Foto Serghei Gherciu

BALET ROZDÁVAL ROSSINIHO KARTY NA FESTIVALECH

Yu Matsumoto a Natalia Adamska
Foto Lucie Maceczková

Soubor baletu NDM se koncem října vydal na cesty a rozdával radost na dvou festivalech. Nejprve na přehlídce baletní tvorby českých divadel **Dance Brno 2021** (21. října) a poté 24. října v polském Tarnově na desátém ročníku Mezinárodního festivalu tanečních divadel **Otevřená scéna 2021**. V obou případech divákům servíroval baletní hostinu nazvanou **Rossiniho karty**.

Inscenace je pojmenována po díle Itala Maura Bigonzettiho, doplňují ji existenciálně laděné **Následky** španělského choreografa Juanja Arquése. **Rossiniho karty** vznikly díky autorovu obdivu k dílu slavného italského skladatele (a na jeho hudbu), nechybí v nich humor a recept na oblíbené špagety Gioacchina Rossiniho. Skladatel byl velký gourmet, rád jedl a s vášní vařil! Půvabná interpretace receptu v italštině v podání Rity Pires zaujala i porotu moravskoslezských Cen Jantar!

Existenciálně laděné **Následky** pak divákovi kladou spíše otázky vedené obavou

z toho, jak dnes zacházíme s přírodou a co to do budoucna může přinést. Autor – nadějný španělský choreograf Juanjo Arqués – dílo v Ostravě znovu zkoušel a přepsal některé role. „*Závěr jsme prodloužili a rozvinuli tak, aby byl (alespoň v mých očích) jasnější co do sdělení. V souboru baletu NDM je rozhodně vidět vývoj. Pozoruji to zejména u tanečníků, kteří mou choreografií původně tančili a se kterými jsem naposledy pracoval. Když s nimi zkouším nyní, je to úplně jiná úroveň. Inscenace získala na kvalitě po všech stránkách*“, pochválil tanečníky Arqués.

Členové baletu NDM si už za dřívější ztvárnění rolí v obou choreografiích vytančili například cenu za kolektivní výkon na přehlídce českých souborů **Balet 2019** nebo nominace na moravskoslezské Ceny Jantar; Rita Pires a Koki Nishioka dostali také širší nominace na Ceny Thálie.

„*Na festivalu Dance Brno 2021 se prezentují české profesionální*

soubory – v jednom týdnu se tak diváci seznamují s inscenacemi šesti českých divadelních domů. Dramaturgie festivalu se zaměřuje především na původní tvorbu, repertoárové progresivní tituly a choreografie významných evropských a světových choreografů s mimořádnou úrovní sólové či ansámblové interpretace“, přibližuje šéfkou souboru Lenka Dřímálová brněnskou přehlídku. Tarnovská **Otevřená scéna 2021** představuje především současný tanec – tedy nejnovější inscenace; nechybí tam ale také klasický balet a taneční představení pro děti. Náš soubor festival letos uzavíral 24. října a podobně jako před dvěma lety (kdy tam představil inscenaci *All That Jazz, Rock, Blues*) se dočkal fantastického přijetí publiku!

Na domácí scéně v Divadle Jiřího Myrona hrajeme *Rossiniho karty* 10. listopadu – a pak až 25. a 29. března 2022.

(swi)

Choreograf Juanjo Arqués v říjnu znovu vybíral tanečníky pro svou choreografii **NÁSLEDKY**
Foto Serghei Gherciu

Děkujeme za vřelé přijetí na festivalu DANCE BRNO
Foto Jakub Jíra

! muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2021/2022

Boris Urbánek (1961) – Vojtěch Štěpánek
(1984) – Jiří Krhut (1975)
HARPAGON JE LAKOMEC?

Prachy nejsou potřeba

Režie: Vojtěch Štěpánek

Hudební nastudování: Marek Prášil

Choreografie: Ladislav Cmorej

Světová premiéra 16. prosince 2021

v Divadle Jiřího Myrona

Mel Brooks (1926)

– Thomas Meehan (1929–2017)

PRODUCENTI

Bláznivá parodie ze zákulisí příprav muzikálu

Překlad a české texty písní: Adam Novák

Režie: Gabriela Petráková

Hudební nastudování: Jakub Židek

Choreografie: Ladislav Cmorej

Premiéra 7. dubna 2022

v Divadle Jiřího Myrona

Andrew Lloyd Webber (1948)

– Don Black (1938)

LÍP SE LOUČÍ V NEDELI

(Tell Me on a Sunday)

Překlad: Pavel Vrba a Michael Prostějovský

Režie: Juraj Čiernik

Hudební nastudování: Jakub Židek

Premiéra 3. června 2022 v Divadle „12“

Muzikál NDM je na Facebooku:
Opereta/muzikál Národního divadla
moravskoslezského

Muzikál NDM
je na Instagramu:
@muzikalostrava

Pamětní deska věnovaná Josefu Kobrovi je umístěna
na rohu portálu domu na Puchmajerově ulici 1919/8
Foto Lukáš Kabaň

REPERTOÁR MUZIKÁLU (LISTOPAD–PROSINEC 2021)

Andrew Lloyd Webber na motivy básnické sbírky „Praktická kniha o šikovných kočkách“ T. S. Eliota
KOČKY
 České přebásnění: Michael Prostějovský
 Režie: Gabriela Petráková
 Choreografie: Pavel Strouhal
 Hudební nastudování: Marek Prášil
 Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
5. 11. (18.30), 6. 11. (18.30), 7. 11. (16.00), 5. 12. (16.00)

Andrew Lloyd Webber – Tim Rice
JESUS CHRIST SUPERSTAR
 České přebásnění: Michael Prostějovský
 Režie: Jiří Nekvasil
 Hudební nastudování: Jakub Židek
 Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
 Choreografie: Ivana Hannichová
12. 11. (18.30), 13. 11. (18.30), 14. 11. (16.00), 20. 11. (18.30), 30. 12. (18.30)

Leonard Bernstein – Stephen Sondheim – Arthur Laurents – Jerome Robbins
WEST SIDE STORY
 Překlad: Jiří Josek
 Režie: Jiří Nekvasil
 Hudební nastudování: Jakub Židek
 Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
 Choreografie: Lucie Holánková
17. 11. (16.00), 22. 12. (18.30), 25. 12. (16.00)

Stephen Dolginoff
THRILL ME (Vzruš mě!)
 Překlad: Hana Nováková
 Režie: Juraj Čiernik
 Hudební nastudování: Jakub Židek
18. 11. (19.00), 30. 11. (19.00), 7. 12. (19.00), 11. 12. (19.00)

Richard Taylor – Rachel Wagstaff
KVĚTINY PRO PANÍ HARRISOVOU
 Překlad: Hana Nováková
 Režie: Gabriela Petráková
 Hudební nastudování a dirigent: Jakub Židek
19. 11. (18.30), 25. 11. (18.30), 8. 12. (18.30), 9. 12. (18.30), 27. 12. (18.30)

Juraj Čiernik – Jan Vlas – Brigita Cmuntová
POHÁDKA O BIDNĚM HAVÍŘI (z cyklu Tajemství bludných balvanů)
 Režie: Juraj Čiernik
 Hudební nastudování: Vlastimil Ondruška
21. 11. (16.00)

Jason Robert Brown
PĚT LET ZPĚT (The Last Five Years)
 Překlad: Tomáš Novotný
 Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
 Hudební nastudování: Marek Prášil
 Dirigent: Marek Prášil / David Schreiber
23. 11. (19.00), 24. 11. (19.00), 2. 12. (19.00) – zadáno, 4. 12. (18.30)

RODINNÉ
VSTUPNÉ

Éva Pataki
EDITH A MARLENE
 Překlad: Kateřina Pošová
 Režie: Janusz Klímsza
 Hudební nastudování: Marek Prášil
 Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil
27. 11. (18.30), 3. 12. (18.30) – zadáno

Michael Kunze – Sylvester Levay
REBECCA
 Český text: Michael Prostějovský
 Režie: Gabriela Petráková
 Hudební nastudování: Marek Prášil
 Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
 Choreografie: Ladislav Cmorej
28. 11. (16.00), 28. 12. (18.30)

Boris Urbánek – Vojtěch Štěpánek – Jiří Krhut
HARPAGON JE LAKOMEC?
 Režie: Vojtěch Štěpánek
 Hudební nastudování: Marek Prášil
 Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
 Choreografie: David Strnad
16. 12. (18.30) – světová premiéra, 18. 12. (18.30) – druhá premiéra, 20. 12. (18.30), 21. 12. (18.30)

OTÁZKA PRO ŠÉFKU MUZIKÁLU GABRIELU PETRÁKOVOU

Soubor muzikálu NDM nabízí divákům širokou škálu titulů – máte Vy osobně větší radost z uvádění velkých světových muzikálů, nebo z původních českých novinek?

Jak jistě víte, dramaturgie našeho souboru stojí již přes deset let na třech zásadních pilířích. Tím prvním jsou současné špičkové světové muzikály, například *Sunset Boulevard*, *Rebecca*, *Květiny pro paní Harrisovou* a další (ty tři jmenované jsme uvedli dokonce v české premiéře). Dalším sloupem jsou klasické muzikály. V současné době máme na repertoáru kupříkladu *West Side Story*. A tím třetím jsou muzikály původní, které vznikly na naší přímou objednávku. Velký úspěch měl kupříkladu *Fantom Londýna*, se kterým jsme vyhráli na Mezinárodním hudebním festivalu v jihokorejském městě Tegu (Daegu) dvě herecké ceny i hlavní cenu jako nejlepší muzikál soutěže. Pro nás jsou to významná ocenění už proto, že se jednalo o první zájezd našeho souboru

mimo Evropu. S úspěchem jsme uvedli kupříkladu *Romea a Julii*, *poselství lásky* s hudbou ostravského skladatele Borise Urbánka, který je podepsán i pod muzikálem *Harpagon je lakomec?* – naší další novinkou. A výhledově připravujeme další původní tituly.

Původní díla a české premiéry pochopitelně vyžadují zcela mimořádnou péči a odpovědnost. České novinky jsou zcela nevyzkoušené, a proto musí projít důkladným procesem workshopů, kdy se snažíme najít k dílu ten správný klíč a doladit vše, co se nedá ze samotného textu a partitury vyčíst. Tedy například, jak budou jednotlivé melodie a dějové situace na diváka působit a jak na ně může reagovat. U českých premiér světových hvězdných titulů pak neseme odpovědnost vůči autorům, jak najít ten správný klíč k našemu divákovi, a – zjednodušeně řečeno – nic na díle nepokazit. Ale co z toho mám radši? To je jako se mě zeptat, kterou ze svých dvou dcer mám raději. Mám moc ráda obě, ale při tom každou trochu jinak. A stejné je to i u našich původních a zahraničních muzikálů. Ke každému z nich přistupuji já i celý realizační tým se stejnou odpovědností, ale ta výsledná péče o ně je samozřejmě pokaždé trochu odlišná.

Foto Lucie Macězková

OHLÉDNUTÍ

V popředí Jan Drahovzal, Eva Zbrožková, Janka Hošťáková, Peter Svetlík
 Foto Adam Živnůstka

Koncert k počtě Josefa Kobra a Vladimíra Brázdy

Dvě legendární osobnosti ostravské operety: herec Josef Kobr a dirigent Vladimír Brázda. Oba by v roce 2020 oslavili sto let. Protože v minulém roce koncert k jejich počtě nemohl proběhnout, připomněli jsme si jejich odkaz letos, konkrétně 15. září ve slavnostním sále Josefa Kobra v Divadle Jiřího Myrona.

Večerem provázal Petr Miller, který se společně s kolegy Jankou Hošťákovou, Janem Drahovzalem a Miroslavem Urbánkem

podělil o osobní vzpomínky na oba umělce. Hudební složku tvořil výběr z nejoblíbenějších titulů operetního repertoáru: nechyběla například Lehárova *Veselá vdova* nebo Kálmánova *Čardášová princezna*. Kromě již zmíněných se představil také Peter Svetlík, Eva Zbrožková s Romanem Harokem zazpívali duet z Nedbalovy *Polské krve* a Václav Morys píseň Sou Chonga ze *Země úsměvů*, tedy z role, za niž byl v roce 2003 nominován na Cenu Thálie. Svůj hold vzdali také zpěváci mladší generace: Tomáš Savka za-

zpíval sólovou píseň z operety *Rose Marie* a Martina Vlčková slavnou Píseň o Vilje. To vše a ještě více mohli diváci slyšet za klavírního doprovodu hudebního ředitele souboru Jakuba Židka.

Vzpomínkové setkání bylo vzhledem k nízké kapacitě sálu určeno pro zvané publikum. Mezi ty nejvýznamnější hosty patřila rodina Josefa Kobra včetně jeho manželky a rodina Vladimíra Brázdy v čele s jeho dcerou. Jsme rádi, že jsme společně mohli oba velikány ostravské operety připomenout. (hn)

Ve středu 8. září proběhl v Divadle „12“ slavnostní křest nového CD *Pět let zpět* z dílny souboru muzikálu NDM. A jak název prozrazuje, jedná se o záznam písní ze stejnojmenného muzikálu, který uvádíme již druhým rokem.

Slavnostnímu křtu předcházelo představení, v němž zazářili Martina Vlčková jako Catherine Hiatt a Tomáš Savka jako Jamie Wellerstein – tedy právě to obsazení, které můžete slyšet i na CD. V nahrávacím studiu NDM se na albu

pracovalo v době uzavření divadel, což do celé neblahé situace vneslo jeden pozitivní fakt: pozornost účinkujících mohla být zaměřena výhradně na tuto práci. A nebyla to jen ústřední herecká dvojice. Hudební nastudování tohoto výrazného díla měl na starosti dirigent Marek Prášil spolu s kapelou v tomto složení: Martina Smrčková (housle), Daniel Nosek a Luděk Hřda (violoncello), Jiří Janík a Michaela Kadlecová (piano), Mario Šeparović (kytara), Marek Dufek (baskytara). Zvukové a hudební režie se zhostili Boris Urbánek, Josef Pácha, Marek Prášil a David Schreiber, na vše dohlížela také režisérka inscenace Janka Ryšánek Schmiedtová.

Za účasti předních představitelů Moravskoslezského kraje (bez jehož významné podpory by CD nemohlo vzniknout) album pokřtil správný ředitel a šéf financí Národního divadla moravskoslezského Vítězslav Raszka. Album je možné zakoupit ve všech prodejnách místech Národního divadla moravskoslezského. (tn)

Boris Urbánek (1961) – Vojtěch Štěpánek (1984) – Jiří Krhut (1975)

HARPAGON JE LAKOMEC?

Prachy nejsou potřeba

**Světová premiéra 16. prosince 2021
v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona**

**Reprízy 18. 12. (18.30), 20. 12. (18.30)
a 21. 12. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona**

O autorském muzikálu trojice Boris Urbánek, Vojtěch Štěpánek, Jiří Krhut *Harpagon je lakomec?* jsme vám přinesli již немало informací. A ještě aby ne – premiéra byla v důsledku uzavření divadel několikrát přesunuta. Věříme, že v polovině prosince se ale všichni konečně dočkáme. Do té doby nezbývá než vás navnadit dalším poodhalením zákulisních příprav. Tentokrát se podíváme do světa kostýmních návrhů.

Hana Knotková si spolupráci se souborem muzikálu NDM vyzkoušela již

při příležitosti nedávno uvedené *West Side Story*, nicméně v *Harpagonovi* se mohla opravdu profesně vyřádit... Kostýmní návrh je umělecké dílo samo o sobě. Může o postavě či o celkovém vyznění inscenace prozradit mnohé. Herce dokáže správně navnadit, pomoci jim vžít se do svých úloh a podpořit výrazové prostředky postav.

Úkolem divadelních krejčovů je poté uvést tyto návrhy v život. My už víme, že se to jako vždy povedlo na výbornou. Vy diváci se o tom budete moct přesvědčit již brzy. (tn)

Harpagon (Libor Olma)

„Co to bude za rok, když budeme mít stejně jako letos? Jako bychom nežili! Když budeme šetřit, budeme mít víc a to bude teprve život!“

VALÉR
Tomáš Novotný
Tomáš Savka

Valér, Harpagonův účetní (Tomáš Novotný / Tomáš Savka)
„Žádný účetní! Nerozumím číslům, nechápu je, nemám je rád! Neumím počítat!“

ELIŠKA
Markéta Procházková
Martina Vlčková

Eliška, Harpagonova dcera (Markéta Schimmerová Procházková / Martina Vlčková)
„Když něco chci, jdu si pro to nejkratší cestou, ne?“

KLEANT
Radek Melša
Adam Živnůstka

Kleant, Harpagonův syn (Radek Melša / Adam Živnůstka)
„Proklála smůla kopím mou hrud! Z života zbyla mi jen v kýblu suť!“

MARIANA
Michaela Danielová
Patricia Janečková

Marianna, chudá dívka ze sirotčince (Michaela Danielová / Patricia Janečková)
„Říkala jste, Frozino, že Harpagon je mou jedinou nadějí... A že láska přijde s věkem.“

FROZINA
Michaela Horká
DASHA

Frozina, kuplířka (Dasha / Michaela Horká)
„Vy, pane Harpagone, jste majestátnej jako šutr, útes, vy jste věčnej, vy máte IQ, a ne jedno, to se pozná!“

SKRČEK
Pavel Liška

Skřek, Harpagonův sluha (Pavel Liška)
„Jsem vám k dispozici 30 hodin denně, pane Harpagone, stojím a čekám na vaše povely!“

DASHA

Věřím, že se Harpagon bude hrát opravdu dlouho

Zpěvačku a muzikálovou herečku **Dashu** nejspíš není potřeba příliš představovat. Dlouhá léta jsme ji mohli vídat po boku Karla Gotta, s *Moondance Orchestra* Martina Kumžáka se pravidelně objevuje v populární taneční soutěži *StarDance* a s Janem Smigmatorem již deset let provází na vlnách Českého rozhlasu Dvojky pořadem *Klub Evergreen*. Do toho všeho čile koncertuje a divadelní praxi momentálně zastává i v inscenaci *Harpagon je lakomec*? Najít proto pár chvil k rozhovoru se rovnalo nadlidskému výkonu...

Dasho, prozradila jsi mi, že ses vrátila ve tři ráno z koncertu v Olomouci a dnes dopoledne už tě otravuje jakýsi dramaturg z rozhovorem... Míváš takhle nabité

program normálně, nebo je to důsledek nucené pauzy, kdy se veškeré veřejné akce, jež musely být zrušeny, kumulují právě do těchto dnů?

Já mám vcelku radost, že se to vrátilo k normálu, protože takhle mé dny občas skutečně vypadaly i před tou nucenou pauzou. A součástí podzimní sezóny jsou i tyto noční návraty. Včera se navíc jednalo o ples, takže se hrálo do půlnoci... Sezóna u mě zkrátka opravdu probíhá takhle. A jako herec sám víš, že je druhý den ráno potřeba být na zkoušce nebo na natáčení, a nikdo se tě neptá, v kolik ses vrátil domů.

I proto jsme se domluvili, že se sejdeme až v jedenáct dopoledne.

Ano, to od tebe bylo velmi milosrdné.

Pojďme rovnou k Harpagonovi. Když jsem ti před dávným časem volal a přemlouval tě, ať přijmeš nabídku na hostování v této inscenaci, tak u tebe nad tímto úkolem panovaly určité obavy. Věřím, že je již odvál čas...

Pro mě je ta role stále ještě v procesu, protože nejsem herečka, která by měla takové zkušenosti. Na rolích pracuji ještě dlouho po premiéře, kdy se snažím pilovat nejrůznější detaily, takže nemohu říct, že by pro mě bylo zkoušení *Harpagona* uzavřená věc. Je to neustálé studium a doufám, že se posouvám k lepšímu. Ale popravdě jsem se toho úkolu zalekla i proto, že jsem v minulosti slyšela na ostravskou muzikálovou scénu velkou chválu, a upřímně jsem se bála, že té úrovni nebudu stačit... Velkou otázkou bylo samozřejmě i cestování mezi Prahou a Ostravou. Nakonec jsem si ale řekla, že tolik kolegů – včetně tebe – takhle funguje běžně, vrátíte se v noci a zvládáte to... Pokud tu práci milujeme, jsme nejspíš schopní a ochotní tohle vše podstoupit.

Navíc nám ona nucená pauza nejspíš zajistila pomyslný zápis do Guinnessovy knihy rekordů, protože inscenaci Harpagon je lakomec? zkoušíme již druhým rokem...

Pravda, takhle dlouho jsem ještě nikdy nic nezkoušela. Ale říkala jsem si, že to bude mimořádně vyšperkovaný projekt, protože snad žádný jiný původní muzikál neměl takovou péči a prostor, aby se mohly vychytat veškeré mouchy tak, jako se vychytávají právě tady. Myslím si, že to na výsledku bude znát, a věřím, že se *Harpagon* bude hrát opravdu dlouho.

Říkala jsi, že s divadlem nemáš takové zkušenosti, ale ty máš na svém kontě opravdu mnoho muzikálových rolí. A sice rolí velkých či titulních. I v mnoha původních muzikálech. Vnímáš nějaký rozdíl mezi tím, jak autorská díla vznikají napříkladem v Praze a jak v Ostravě?

Rozhodně. Rozdíl je už jen v tom, že v Praze muzikály vznikají většinou v rámci soukromých produkcí. V Ostravě je stálý soubor, který si občas „půjčí“ hosty. Je znát, že soubor drží při sobě, že se pracuje rychleji, efektivněji, přináší to více nápadů a ve výsledku i větší radost. Tím nechci nijak hanět soukromé produkce, ale faktem je, že se v rámci nich scházejí mnohdy nesourodí umělci a běžně spolu netráví tolik času, takže na sebe nejsou natolik napojení. Zkrátka chybí ten luxus, který má soubor se stálým složením. Je to znát. Můžu mluvit takhle upřímně...?

Musíš!

V tom případě ještě musím dodat, že jsem dělala i v jiných mimopražských divadlech,

a myslím, že v Ostravě jste měli velmi šťastnou ruku při výběru členů souboru. Jsou to nesmírně talentovaní lidé a velké osobnosti.

Měla jsi na sobě někdy bláznivější kostým než ten, který máš v Harpagonovi?

Měla, na mně se vždycky kostýmní výtvarníci vyřádí. Byla to Jezerní královna v muzikálu *Spamalot* (inscenace Divadla J. K. Tyla v Plzni – pozn. red.). Tento kostým už asi nic nepřekoná. Ale ustála jsem to a nesmírně jsem si to uživala, takže když jsem viděla návrh Froziny z *Harpagona*, tetelila jsem se blahem a jsem ráda, že kostým je takhle bláznivý. A moc zdravím i dámy z krejčovských dílen. Jednak za jejich úžasný přístup a také za to, z jakých krásných a kvalitních materiálů se u vás šije.

Máš snad i jiné zkušenosti s materiály na kostýmy?

Mám. Dá se hrát i v igelitovém pytli, ale běhat v něm tři hodiny po jevišti nikomu nepřeju...

Zanedlouho nás čekají oprašovací zkoušky a pak už snad i premiéra, která byla kvůli zavřeným divadlům několikrát odložena. Bohužel ani v tuto chvíli nemáme jistotu, že vše bude tak, jak bychom chtěli. Má dle tebe v dnešní době cenu plánovat?

Pro mě je plánování motivace. Naučila jsem se být připravená na to, že se možná zase vše zavře, ale plánovat musím. Obzvlášť proto, že jsem na volné noze. Musím se vnitřně úkolovat a jediné nějaká neustálá činnost, práce, mě zachraňuje od toho, abych se nezbláznila. A tím vlastně děkuji i za *Harpagona*, že přišel právě v té době, ve které přišel. Přiznám se, že na tak dlouhé uzavření kultury jsem plán neměla, a *Harpagon je lakomec*? mi celé to období nesmírně zlepšil. V podstatě to byla úžasná pohoda.

Jako Frozina v inscenaci HARPAGON JE LAKOMEČ?

Foto Kristýna Junková

S Lukášem Adamem v rámci koncertu 10 LET MUZIKÁLU V OSTRAVĚ 2010–2020
Foto Kristýna Junková

Spousta hostujících kolegů z různých koutů republiky bere zkoušení v Ostravě jako jistý druh dovolené, protože daleko od svých domovů a povinností mají čas na sebe. Je to i tvůj případ?

Rozhodně. Jsem zvyklá na celodenní zkoušky, v Ostravě se ale zkouší jen dopoledne, takže jsem najednou měla volné večery jen pro sebe, což je stav, který neznám. O dítě bylo postaráno u babičky nebo v Praze, takže jsem si nesmírně odpočinula a vyčistila hlavu. A mohla jsem se soustředit pouze na jedno zkoušení. Určitě to znáš taky – většinou se zkouší více projektů najednou, člověk přebíhá ze zkoušky na zkoušku nebo na natáčení a v rámci Ostravy jsem si mohla užít opravdu jen to jedno jediné zkoušení.

Náš rozhovor vzniká ve tvém krásném domě na okraji Prahy – téměř v lese, z čehož lze usuzovat, že máš ráda klid. No jéje!

Jak na tebe vlastně působí ruch ostravských ulic...?

To není ruch. Fascinovalo mě, že jsem v týdně šla ostravskými uličkami v centru a byl tam klid jako na vesnici. V tu chvíli jsem si říkala, že bych si tu klidně dokázala představit život. Roky jsem žila v úplném centru Prahy u Staroměstského náměstí, tedy v permanentním hloučku turistů. Musela jsem utéct do klidu. Když je člověk v neustálém ruchu, tak občas potřebuje být sám se sebou a být obklopen jen přírodou. Ale Ostrava má v sobě takový klid a zároveň vznešenost. Tolik krásných domů a do přírody je to kousek... Myslím si, že se tam musí žít hezky.

Tvá domácí zahrádka vypadá vzorově. Zvykla sis zahradničit?

Ano! Jednak z praktického důvodu, protože když přišla první vlna covidu, tak jsem coby umělec vážně uvažovala nad tím, jestli budeme mít co jíst... (Smích.) Takže jsem se naučila pěstovat brambory, papriky, rajčata

a rázem jsme byli na půl roku částečně soběstační. Posléze jsem tomu natolik propadla, že mi to asi zůstane, i když riziko hladovění už snad nenastane...

V jedné ze svých písní v muzikálu Harpagon je lakomec? zpíváš: „Vy jste, pane Harpagone, vrchol mojí kariéry...“ Evokovalo mi to otázku – cítíš se, coby velmi úspěšná zpěvačka a muzikálůva herečka, na vrcholu svých kariéry, nebo ten vrchol ještě cítíš před sebou...?

Vůbec si netroufám svou profesní dráhu představovat v nějakých křivkách. Ale známe to všichni – jednou jsi dole, jednou nahoře. Chvilí se zkrátka daří a chvilí ne, na což už jsem zvyklá. Už je mi taky pár let přes dvacet... (Smích.) Takže se nekácím, když se zrovna ocitnu dole. Mám vnitřní cíle, ale o vrcholu nepřemýšlím. Přeji si snad jen to, abych profesi, kterou miluju, mohla dělat co nejdéle. A aby to probíhalo se ctí a abych byla soudná ohledně odchodu. Mít možnost tuto profesi dělat co nejdéle je asi to, o co mi jde nejvíc.

A když tu otázku trochu upravím – kde se vidíš za deset let? Respektive, kolik dalších ostravských rolí bys chtěla mít po deseti letech za sebou?

Za deset let vidím, že se stále hraje *Harpagon*, já stále dozrávám do role Froziny a stále mě to velmi baví... Alternujeme s Michaelou Horkou, navíc těch představení není tolik jako u soukromých produkcí, kde se hraje častěji. Takže se s *Harpagonem* nevidím tak často, bude to pro mě představení tzv. za odměnu a představuji si, že to i za těch deset let bude lidi bavit a budou se sjíždět z Brna i z Prahy, protože to zkrátka bude stát za to.

Protože lidi potřebují humor...

Tak! Chytrý humor. A dobrou muziku!

Dasho, moc děkuji za rozhovor a těším se na představení. (tn)

Hana Fialová (Áda Harrisová)
a Tomáš Savka (Markýz de Chassagne)
Foto Martin Popelář

Richard Taylor (1965) – Rachel Wagstaff (1980)

KVĚTINY PRO PANÍ HARRISOVOU

Muzikálová cesta za velkým snem

Muzikál *Květiny pro paní Harrisovou* měl premiéru v říjnu 2020, jeho reprízy ale můžete vidět až nyní – s ročním odstupem. Něžný a dojemný příběh se točí kolem postavy uklízečky Ády Harrisové, která vyniká svou dobrotou a laskavostí. Proto jsme se během zkoušek zeptali představitelů hlavních rolí, co si pod pojmem „laskavost“ představují.

Hana Fialová (Áda Harrisová):
„Pro mě laskavost znamená, že člověk

nezištně vyslechne druhého, neskáče mu do řeči, nezačne hned mluvit o svých

Věřím, že když člověk laskavost dává, tak ji i dostává. Prostě se to vrací.

problémech, prostě ho vyslechne a v případě zájmu adekvátně reaguje a snaží se pomoci nebo poradit.

Laskavost také znamená odpouštět druhým chyby nebo i nějaké přešlapy

a příkoří, která na tom daném člověku spáchali.

Laskavost je také to, že se člověk dokáže obětovat: pro něco, pro někoho. To je laskavost.

Jestli jsem se s tím setkala? Mnohokrát. A věřím, že když člověk laskavost dává, tak ji i dostává. Prostě se to vrací.“

Roman Harok (Bob/André):

„Pro mě to znamená, když je tady jeden pro druhého. Nemusí se jednat o pomoc v konkrétním momentu: laskavost může být každodenní věc. Stačí být tady pro někoho a chovat se slušně.

Já jsem se s ní setkával často, když jsem během covidu pracoval pro Charitu Ostrava a pomáhal seniorům v domácí péči. Přinášelo mi to obrovskou radost. Ti senioři, aniž by si to uvědomovali, moc pomáhali mně: přežít to dlouhé období, kdy jsme nemohli hrát. Právě svojí laskavostí. Chovali se velmi hezky, mile, přirozeně. Některá setkání mě úplně dojala.“

Jarmila Hašková (Růža Butterfieldová):

„Napadá mě jeden pěkný případ: když jsme před několika lety přiletěli do Indonésie, nevyznali jsme se v místních bankomatech a potřebovali jsme si vybrat nějaké peníze. Stáli jsme úplně ztraceni a bezradní na tom velkém letišti a chtěli jsme si koupit vodu na pití. Bylo to v noci, nikde nikdo. Najednou k nám přišel takový

Hana Fialová

chlapík a dal nám peníze. Dal nám – nevím kolik – na vodu a na to nejnnutnější, a zmizel.

Asi po týdnu jsme se vrátili do stejného města, už jsme skoro měli odjždět – a najednou vidím toho muže. Přišla jsem za ním a peníze jsem mu vrátila. Uměla jsem úplně minimálně anglicky, ale děkovala jsem mu, že nám v tu chvíli tolik pomohl.“

Tomáš Savka (Albert Harris / Markýz de Chassagne):

„Velmi laskavé jsou naše garderobiérky, jsou na nás strašně moc hodné. Dokonce jedna, která se stejně jako moje dcera jmenuje Anička, je tak laskavá, že mi kolikrát přinese i jídlo! Abych tady nestrádal. Vážím si toho, jak se o mě starají.

Myslím, že laskavost vytváří takovou rodinnou náladu: člověk se cítí dobře, není v tom jakýkoli napětí. To se nestává zas tak často. Je to vzácnost.“ (hn)

LADISLAV SLÍVA

Dlouholetý dramaturg činohry
NDM by oslavil 80. narozeniny

Foto Martin Popelář

Ladislava Slívu, divadelníka tělem i duší, si připomínáme při příležitosti jeho nedožitých osmdesátin. Ač zemřel nedávno, nadále zůstává v povědomí mnohých, nejen ostravských spolupracovníků a přátel jako skromný, neokázalý, moudrý a milý společník a člověk.

Ladislav Slíva (13. 11. 1941, Ostrava-Bartovice – 19. 1. 2019, Havířov) celý svůj profesní život spojil s divadlem. Již za studií dějin slovanských literatur a divadla na filozofické fakultě brněnské univerzity působil jako herec a režisér v brněnském Divadle poezie X (1962–1964). Od roku 1965 se vedle svého

Jeho spolupracovníci – režisér Jan Kačer a herci Alexandra Gasnářková, Jiří Čapka a Alexej Pyško při zkoušce inscenace TVRDOHLAVÁ ŽENA A ZAMILOVANÝ ŠKOLNÍ MLÁDENEC (1983)
Foto Josef Hradil

učitelského povolání věnoval divadelní kritice a začal překládat divadelní hry z ruštiny, polštiny a bulharštiny (Gribojedov, Turgeněv, Zapolska, Morstin, Jasiński ad.). Pro činohru tehdejšího Státního divadla v Ostravě začal pracovat v roce 1975 a i v tak nelehké a nepříznivé normalizační době ji dokázal jako její dramaturg spolu s vynikajícími režiséry Janem Kačerem, Bedřichem Jansou a Lídou Engelovou držet na velmi vysoké úrovni.

Po roce 1989 byl ředitelem Těšínského divadla, poté dramaturgem Slezského divadla Opava, zároveň se věnoval pedagogické činnosti na nynější Janáčkově konzervatoři v Ostravě a dokumentární činnosti pro divadelní archiv NDM, kde za své dvacetileté bádání shromáždil vskutku značný materiál zejména z prvních 40 let činnosti divadla! Možná by se zdálo, že už panu Slívovi nezbýval na nic jiného čas, avšak díky své neutuchající pili a pracovitosti dál působil jako hostující dramaturg a překladatel činohry NDM, spolupracoval s tehdy operetním souborem NDM, ale i s divadly v Olomouci nebo Českém

Těšíně. Bohaté zkušenosti uplatnil taktéž jako člen poroty činoherních Cen Thálie a Festivalu divadel Moravy a Slezska. Jeho posledním uměleckým počinem (jak řekl režisér Peter Gábor „labutí písní pana Slívy“) byl překlad a dramaturgie hry Adolfa Nowaczyňského *Car Samozvanec*, která byla v NDM uvedena v roce 2017 v české premiéře.

Nakonec nelze nepřipomenout Ladislava Slívu jako básníka a jeho malou útlou básnickou sbírku *Zrnka ze strniště*, která měla křest na podzim roku 2018. Myslím, že mnohé přítomné na něm opět a bohužel naposledy překvapil – jeho verše byly krásné, hluboké a pravdivé...

(kp)

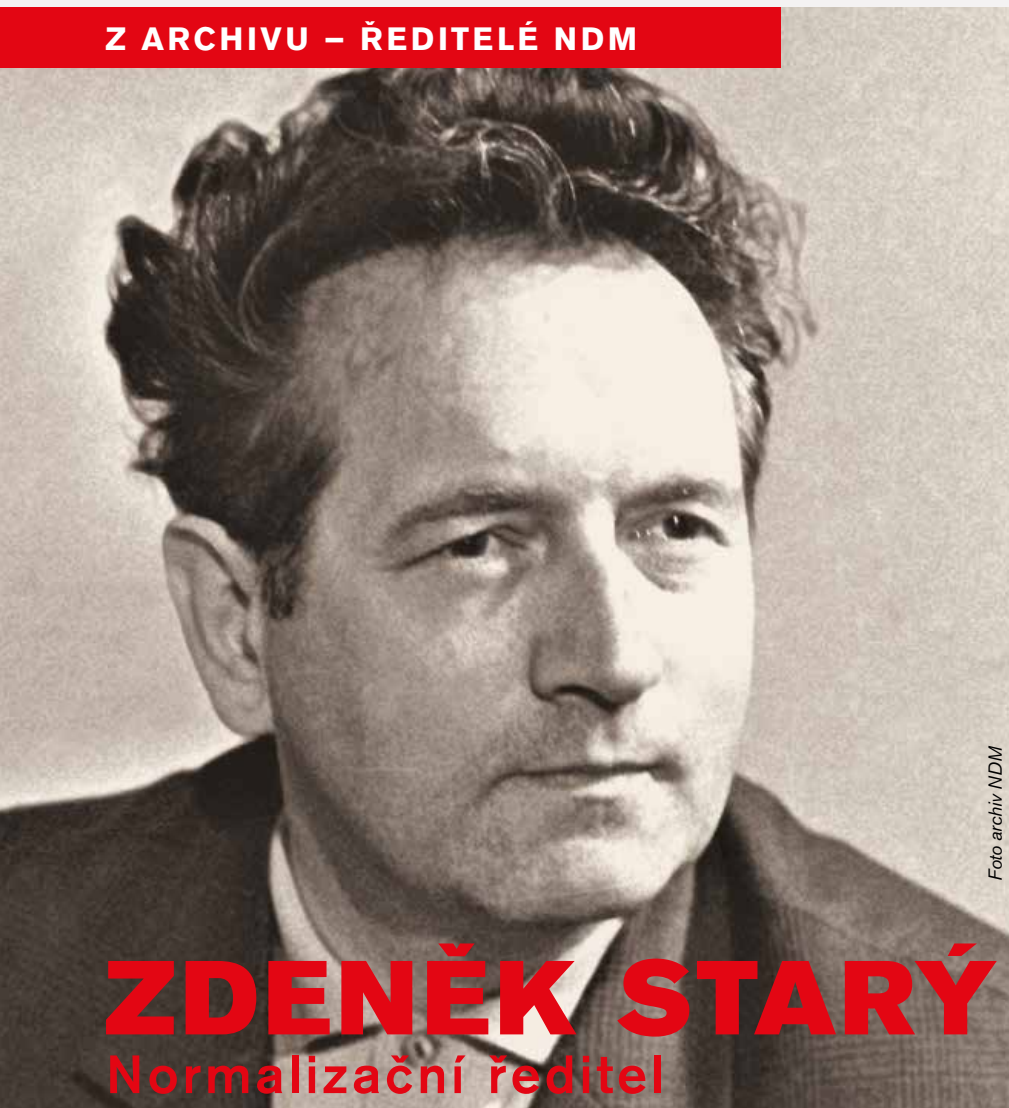

Foto archiv NDM

ZDENĚK STARÝ

Normalizační ředitel

Když byl roku 1971 vyloučen z KSČ a odvolán z funkce ředitele divadla Vladislav Hamšík, nebylo překvapením, že nový kandidát se hledal mezi prověřenými členy strany loajálními vůči normalizačnímu režimu. Personální změny probíhaly ve všech divadlech. **Noví ředitelé měli být zárukou politicky angažovaného a režimově korektního divadla, a tak i při jejich výběru nebylo nic ponecháno náhodě. Složitým sítím schvalování a prověrek prošel i Zdeněk Starý** (18. 8. 1927, Ostrava – 16. 5. 1998, Ostrava). Ten sice divadelní problematice nerozuměl, zato zaručoval, že se divadlo pod jeho vedením stane stranickou organizací, která bude „v duchu kulturní politiky KSČ zvyšovat ideovou, morální a estetickou úroveň lidu a vytvářet harmonickou osobnost socialistického člověka“.

Divadelní vzdělání v životopise neměl a s uměním do nástupu na ředitelskou pozici prakticky do kontaktu nepřišel, ačkoliv s oblibou říkával, že už od dětství rád zpíval a ochotničil. Zato řádka vystudovaných škol a kurzů byla důkazem nejen jeho stranické oddanosti, ale také ryze ekonomicko-politického zaměření: maturitu absolvoval v oboru zemědělství a ekonomiky (předtím učební

obor elektroinstalatéra nedokončil), aby pak navázal studiem na Vysoké škole politické a sociální v Praze a Vysoké škole politické ÚV KSČ. Až ve funkci ředitele doháněl vzdělání kulturní, včetně devítitýdenního kurzu na vysoké škole v Moskvě, kde si rozšířil vědomosti v teorii kultury. Výčet by mohl pokračovat množstvím získaných vyznamenání i pracovních zkušeností. **Přicházel jako několikanásobný referent, ale také jako ředitel Domu kultury VŽKG a člen předsednictva Národního výboru KSČ. Zkrátka ideální kandidát.**

Často se o něm říkávalo, že divadlu vůbec nerozuměl, a vzpomíná se na něj spíše množstvím veselých příhod. Většinu svých

Předávání vyznamenání zasloužilým pracovníkům u příležitosti oslav 55. výročí založení divadla
Foto František Krasl

podřízených oslovoval křestním jménem a vždy měl po ruce nějaký ten bonbón, s čímž měl zkušenosti i režisér Jan Kačer, kterého Zdeněk Starý přijímal do ostravského angažmá roku 1976 poté, co se pro Činoherní klub stal nepohodlným: „**Říkal mi Soudruh Honzík, Soudruh Honzík, vezmi si hašlerku, to byla největší pochvala. A když jsem v pátek večer jel domů a nešel jsem dozorovat večerní představení, říkal mi: Soudruh Honzík může.**“

Šetřil na každém kroku, dokonce s oblibou obcházel zaměstnanecké záchody a zhasínal na nich světlo. „*On měl takové úhledné písmo a tím krasopisem psal cedulky, které pak byly umístěné na záchodech: zhasínat! Neplývejte vodou! Šetřete! A stejně krásným písmem do našich osobních materiálů tužkou vpsával své poznámky,*“ zavzpomínal herec Stanislav Šárský. „*Takže když jsme si po revoluci své kádrové složky mohli vyzvednout a seznámit se s jejich obsahem, tak já jsem tam třeba od něj měl: Pozor na něj! Rebel!*“ Byl to zkrátka člověk, který věděl o všem a o všech, nic mu neuniklo, jak vzpomíná jevištní mistr Divadla Antonína Dvořáka Jan Benek: „*Měl zřejmě slušnou řádku informátorů. Tvářil se jako lidumil, když ale přišlo na věc, dokázal leckoho či leccos takzvaně zaříznout. Ředitel Starý se bál svých nadřízených, takže například odmítal jezdit na zájezdy do ‚kapitalistické ciziny‘, protože měl panickou hrůzu z toho, že by tam někdo z výpravy zůstal, tzv. utekl, a on by za to byl zodpovědný. Proto tuhle povinnost vždy přehodil na svého náměstka Leoše Bílka. A je fakt, že ředitel Starý byl pouze stranickým kádrem a divadlo skutečně šéfoval právě Leoš Bílek, který sice nebyl ve straně, ale divadlo dokonale znal a rozuměl mu.*“

Během jeho ředitelského období vyhořelo roku 1976 Divadlo Jiřího Myrona a až o deset let později bylo znovu slavnostně otevřeno. Dalším prostorem pro činoherní inscenace se po čas přestavby stala komorní scéna SDO v Loutkovém divadle, což se ukázalo jako jeden z nejlepších počinů šedivých normalizačních let, zároveň se daleko častěji vyjíždělo na zájezdy. Došlo ovšem také k zásadní organizační změně. Aby se zefektivnila kontrola nad ostravským divadelním životem, bylo ke Státnímu divadlu v Ostravě připojeno Krajské divadlo loutek a Divadlo Petra Bezruče a Zdeněk Starý se stal opětovnou zárukou „nezávadného“ repertoáru a bohaté návštěvnosti. Bezmála dvacetileté ředitelské období zakončil až odchodem do důchodu v lednu roku 1988. Revoluční a porevoluční dění tak bylo, možná naštěstí, už v kompetenci jeho nástupce Dalibora Maliny. (to)

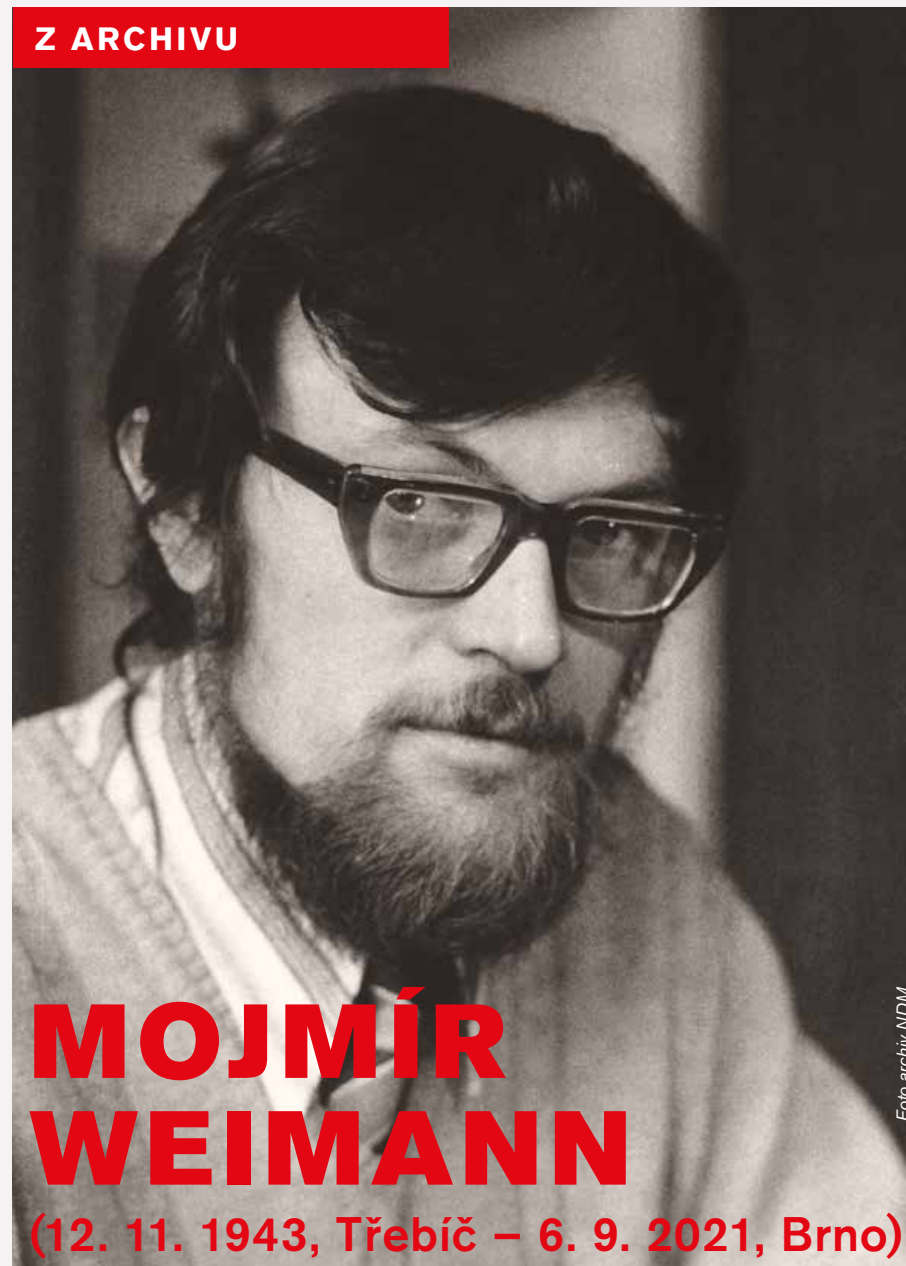

Foto archiv NDM

MOJMÍR WEIMANN

(12. 11. 1943, Třebíč – 6. 9. 2021, Brno)

Zpráva o úmrtí **Mojmíra Weimanna** doputovala k nám do divadla v prvních zářijových dnech. Jako dlouholetému tvůrci tehdejšího Státního divadla v Ostravě mu náleží malé vzpomenuť.

Začínal v někdejší Slezském divadle Zdeňka Nejedlého v Opavě, ale po krátkém působení přešel roku 1968 do Státního divadla v Ostravě na pozici dramaturga činohry, ačkoliv

své další působení zasvětil převážně operetě. Po začátku normalizace se stal aktivním členem prověřkové komise a při personálních změnách roku byl 1971 dosazen novým ředitelem Zdeňkem Starým na pozici šéfa souboru operety místo dosavadního Jana Pacla, a to na celých deset let. Během nich se aktivně podílel na formování umělecké tváře souboru, k níž přispěl též novými překlady a režii známých klasických operet *Videňská krev*, *Netopýr* či *Cikánský baron*. Již legendárním se stal původní československý muzikál *Švejk*, napsaný pro Josefa Kobra, jehož byl nejen režisérem, ale také spoluautorem.

Muzikálům ostatně fandil a v Ostravě, kde publikum přijímalo nové žánry s počáteční nedůvěrou, se mu povedlo řadu muzikálů s velkým úspěchem realizovat: patřil mezi ně například *Člověk z kraje La Mancha* (1977) nebo *Kabaret* (1978). V roce 1981 odešel do Hudebního divadla Karlín v Praze, ale do Ostravy se o pět let později zase vrátil, tentokrát jako šéf Činohry Petra Bezruče, jež byla tehdy součástí Státního divadla v Ostravě. V československé premiéře zde uvedl například Gozziho *Zelenavého ptáčka* nebo režimem ostře sledovanou inscenaci o Miloši Šýkorovi *Chlapec s kytarou* (1985), uvedenou ke 40. výročí osvobození Ostravy sovětskou armádou.

Po revoluci se hned dvakrát ujal ředitelské funkce – poprvé v Divadle J. K. Tyla v Plzni (1990–1996), podruhé pak v Národním divadle Brno (1996–2002). Ještě jednou se do Ostravy vrátil, když roku 1995 pohostinsky režíroval *Uherskou svatbu*, ale o ostravskou divadelní tvorbu se zajímal stále. V posledních letech se intenzivně věnoval zejména divadelní historii a psaní životopisných portrétů významných uměleckých osobností, včetně těch ostravských. (to)

Při zkoušce své první režie v SDO – inscenace VÍTR, KTERÝ VONÍ (1973) společně s autorem libreta Iljou Hylasem
Foto František Krasl

Při zkoušce inscenace UHERSKÁ SVATBA (1995)
Foto Josef Hradil

NDM EXTRA

MIMOREPERTOÁROVÉ AKCE, PŘEDNÁŠKY,
DEBATY, BESEDY A VÝSTAVY

NDM EXTRA (LISTOPAD – PROSINEC 2021)

21. listopadu 2021
ve foyeru Divadla Jiřího Myrona
NOC DIVADEL

V rámci letošní Noci divadel oslavíme 10. výročí naší činoherní inscenace *DONAHA! (Hole dupy)*, a to autogramiádou herců ve foyeru Divadla Jiřího Myrona po skončení tohoto představení v přibližně 19.45 hodin (můžete přijít i samostatně jen na autogramiádu). Více informací najdete na webu NDM.

24. listopadu 2021 v 19 hodin
ve slavnostním sále Josefa Kobra
XXI. CYKLUS KOMORNÍCH KONCERTŮ
Eliška Novotná, Lukáš Michel (klavír)
Program: B. Smetana, V. Novák, V. J. Tomášek, E. Dřízga

Klavírní duo **Eliška Novotná – Lukáš Michel** vzniklo v roce 2017 při přípravě

Foto archiv KS

mezinárodních interpretačních kurzů v oboru klavír na Fakultě umění Ostravské univerzity. Oba interpreti tehdy nastudovali *Slovanské tance op. 72* Antonína Dvořáka. O rok později se chopili Smetanovy *Vltavy* z cyklu symfonických básní *Má vlast*. Záměr nastudovat další díla českých autorů se pak stal motorem pro umělecké počiny, mezi něž patří nastudování skladeb Václava Jana Tomáška, Vítězslava Nováka, Ludwiga van Beethovena, Eduarda Douši nebo Eduarda Dřízgy. Klavírní duo má za tuto poměrně krátkou dobu své existence na svém kontě již celou řadu významných koncertů doma i v zahraničí.

26. listopadu a 20. prosince 2021
v 19 hodin v Divadle „12“
KAFRÁRNA

Foto Martin Kusyn

Talkshow **Petra Kubaly** protkaná laskavým i rošťáckým humorem tohoto moderátora, který si vybírá hosty z řad herců, hudebníků i dalších umělců a populárních osobností, jež mají vztah k Ostravě a moravskoslezskému regionu.

3. prosince 2021 od 15 hodin
v Ateliéru NDM
MIKULÁŠSKÉ ODPOLEDNE V NDM

Kreativní tvoření v prostorách Ateliéru spojené s představením *Ferda Páv – slavný fotograf* zakončíme nadílkou Mikuláše, čerta a anděla. Rezervujte si místo pro své děti na webu NDM, kapacita je omezená!

Foto archiv agentury PRESTO

Foto archiv agentury PRESTO

9. prosince 2021 v 16 hodin
v kavárně Národní dům
HARPAGON JE LAKOMEC?
– PŘEDPREMIÉROVÁ BESEDA
K MUZIKÁLU

Setkání s inscenačním týmem a představiteli hlavních rolí u příležitosti premiéry muzikálu *Harpagon je lakomec?* v naší divadelní kavárně. Zatímco se dozvíte nejzajímavější informace o světové premiéře připravovaného autorského muzikálu, můžete si dát skvělé zákusky vyhlášené cukrárny Kolbaba.

14. prosince 2021 v 19 hodin
ve slavnostním sále Josefa Kobra
XXI. CYKLUS KOMORNÍCH KONCERTŮ
Mužský komorní sbor Permoník
a **Chlapecký sbor Permoník**
Téma: adventní čas

Na předvánočním koncertě v Divadle Jiřího Myrona uslyší diváci v podání Mužského komorního sboru Permoník řadu zajímavých duchovních skladeb inspirovaných jak gregoriánským chorálem, tak i pravoslavnými a katolickými tradicemi. Chlapecký sbor Permoník oproti tomu

zazpívá chytlavé a známé melodie. Příjemným doplněním koncertů bude vokální trio, které tvoří Nikita Lýsková (soprán), Barbora Serišová (mezzosoprán) a Barbora Pawlitová (alt). Umělecká vedoucí Karina Grimová, umělecká vedoucí vokálního tria Eva Šeinerová, sbormistryně Dominika Škrabalová, na klavír doprovází Jakub Šotkovský, loutna Tomáš Mutina, cembalo Kateřina Dvorská, flétna Tereza Sobelová, průvodní slovo Radka Veselá.

(ks)

VÝSTAVY

GALERIE OPERA
– DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

RADOVAN KODERA: ... DO OČÍ
od 21. října 2021

„Pohled z očí do očí může být prvním vzájemně vyslaným signálem a obvykle napoví, jak bude probíhat další komunikace.“ (Radovan Kodera)

Výstavní projekty jsou realizovány ve spolupráci s ITF FPF SU v Opavě a za finanční podpory statutárního města Ostrava.

SLAVNOSTNÍ SÁL JOSEFA KOBRA

V DOKONALÉ ÚČTĚ JOSEF KOBRA
září 2020 – červen 2022

Stylové historické prostory v prvním patře Divadla Jiřího Myrona s výhledem na katedrálu Božského Spasitele slouží koncertům, výstavám a společenským setkáním. Každou sezónu je slavnostní sál pojmenován po významné osobnosti, které je také věnována zde umístěná celosezónní výstava. V sezóně 2021/2022 ponese slavnostní sál jméno Josefa Kobra.

GALERIE SOUČASNÉ MALBY
– DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

JULIE MACHALLOVÁ:
MEZI OKNY – AMONG WINDOWS
Vernisáž výstavy 3. listopadu 2021
v 17 hodin

Výstava obrazů malířky Julie Machallové. Výstavní projekt je realizován ve spolupráci s kurátorem Martinem Micoláškem.

Ostravská malířka **Julie Machallová** ráda cestuje. Zážitky ze svých putování

(mm)

Balkóny v Bangkoku / Balconies in Bangkok, olej na plátně, 2021

Foto z výtvarné dílny po představení inscenace
FERDA PÁV – SLAVNÝ FOTOGRAF
Foto Martin Kusyn

POHÁDKY PRO RODINY S DĚTMI

Protože adventní a vánoční čas je neoddělitelně spjat s pohádkami, i Ateliér NDM si pro toto období nachystal pohádková představení.

Ti, kdo budou chtít na chvilku uniknout ze sychravého počasí a plískanic, se mohou přidat k fotografu Ferdovi Pávovi na jeho cestě do Afriky.

Na černém kontinentu se dozajista zahřejete, a ještě si užijete dobrodružství s africkými zvířaty. Po představení, které trvá 30 minut, se mohou děti v rámci malé dílny realizovat výtvarně (vyrobiť si například masku afrického zvířete) anebo hudebně (vyzkoušet si africké hudební nástroje).

Pro ty, kterým se nechce cestovat až do Afriky, tu máme cestu lesem, chvílemi kouzelným, chvílemi trochu strašidelným, s Miou, Maxem a červeným klubičkem jejich ztracené babičky. Součástí pohádky je také výtvarná dílna.

Vstupenky je možno zakoupit v předprodeji NDM i on-line.

Hrajeme v prostorách Ateliéru pro divadelní vzdělávání.

Ferda Páv – slavný fotograf

3. a 10. prosince v 16 hodin
4. a 11. prosince v 10 hodin

Červené klubičko

17. prosince v 16 hodin
18. prosince v 10 hodin

AKCE PRO SENIORY

Akademie třetího věku

Od druhé poloviny září probíhají přednášky z cyklu Akademie třetího věku.

V letošní sezóně se s dramaturgyní a překladatelkou Hanou Novákovou zaměřujeme na historii a vývoj nejmladšího žánru: muzikálu.

Přednášky se konají každou druhou středu od 10 hodin dopoledne ve slavnostním sále. Stále je možné se přihlásit a dozvědět se spoustu zajímavých informací.

Chcete-li se k nám připojit, napište na e-mail daniela.jirmanova@ndm.cz.

Señor klub

Záříjové setkání v Divadle „12“ bylo věnováno dlouholeté sólistce opery SDO/NDM,

paní Evě Gebauerové-Phillips, která v listopadu loňského roku zemřela. Vzpomínali na ni její bývalí kolegové, přátelé a žáci, zaznělo i několik ukávek z jejího slavného repertoáru.

V prosincovém Señor klubu přivítá moderátorka Sandra Procházková významného hosta, pana Stanislava Šárského. V ostravském činoherním angažmá byl Stanislav Šárský od roku 1967, v letech 1990–1991 působil i jako umělecký šéf činohry. V 90. letech hrál v Městských divadlech pražských a od roku 2003 v pražském Švandově divadle. Doma je ale stále v Ostravě, kde ho v současné době můžete vidět na jevišti Divadla „12“ v inscenaci *Hodný pan doktor*.

Señor klub se Stanislavem Šárským
9. prosince v 17 hodin v Divadle „12“

POETICKÁ KAVÁRNA

Všem milovníkům poezie a krásného slova přinášíme v předvánočním čase dárek: nový pořad, zaměřený na přednes. Protože básníci se odjakživa scházeli zejména

Stanislav Šárský s Alexandrou Gasnářkovou
v inscenaci HODNÝ PAN DOKTOR
Foto Radovan Štátný

v kavárnách a vinárnách, i naše poetická setkávání se budou odehrávat v takovém prostředí: v kavárně Národní dům (budova Divadla Jiřího Myrona). **Svá oblíbená básnická i beletristická díla budou interpretovat umělci NDM, nebude chybět ani hudební doprovod.** První setkání bude tematicky věnováno adventu a vánočním svátkům.

Vánoční poetická kavárna

15. prosince v 18 hodin v kavárně Národní dům
Účinkují: Anna Cónová, Jan Fišar, Tomáš Jirman, David Schreiber (hudební doprovod)

STŘEDNÍM ŠKOLÁM NA MÍRU

V průběhu podzimu pilně pracujeme na přípravě projektu určeného středním školám, který by měl usnadnit budoucím maturantům průnik do světa tzv. povinné četby. Naším cílem je ukázat, že zdánlivě nudný seznam literatury obsahuje díla velmi zajímavá a zábavná, jejichž četba rozhodně není jen nevyhnutelnou otravnou povinností.

V rámci jednoho dopoledního představení, které budeme nabízet

pedagogům středních škol, seznámíme mladé diváky se třemi zástupci literárních druhů: románem, divadelní hrou a básnickou sbírkou, a to formou inscenovaného čtení. Obsahem nebudou jen vybraná díla samotná, ale i začlenění do kontextu doby, v níž vznikla, představení autorů, kritická reflexe děl i (tajně!) rady, kolující mezi studenty, jak se s množstvím četby vypořádat, pokud možno bezbolestně. Projekt by mohl mít podtitul „studenti

studentům“, jelikož jako hlavní tvůrci byli k jeho přípravě přizváni studenti Katedry alternativního a loutkového divadla DAMU Antonín Brukner a Josef Havelka, kteří mají svou vlastní maturitu ještě v živé paměti.

BESEDY S LOJZKEM LAPÁČKEM

V lednu bude mít premiéru inscenace činohry NDM *Nanebevstoupení Lojzka Lapáčka ze Slezské Ostravy*, inspirovaná stejnojmenným románem spisovatele Oty Filipa. Pro režiséra Janusze Klimszu román zdramatizoval Tomáš Vůjtek.

Jde o román, který má pro Ostravu, potažmo pro celý region, zásadní význam. Zobrazuje v podstatě celé dějiny dvacátého století na pozadí historie fotbalového manšaftu SK Slezská Ostrava.

Ateliér NDM při této příležitosti připravuje několik doprovodných akcí, na něž přizve odborníky z Ostravské univerzity, dokumentaristy České televize, literární vědce, historiky. V rámci besed a projekcí se budeme věnovat autorovi románu, chystané inscenaci i historii ostravského fotbalu, projdeme se po místech, kde se děj románu odehrával, která však už dávno zmizela z mapy města atp.

Lojzek Lapáček ze Slezské Ostravy

16. prosince v 16 hodin ve slavnostním sále Josefa Kobra v Divadle Jiřího Myrona

(dj)

Bližší informace o všech projektech a akcích najdete na webu NDM v sekci Ateliér.
Kontakt: daniela.jirmanova@ndm.cz

Sára Erlebachová a Vit Roleček v inscenaci ČERVENÉ KLUBÍČKO
Foto Silvia Divéky

 Ateliér NDM je na sociální síti Facebook:
Ateliér pro divadelní vzdělávání při NDM

 Ateliér NDM je na sociální síti Instagram:
[atelier.ndm](https://www.instagram.com/atelier.ndm)

 OSTRAVA!!!
FAJNA RODINA

 MINISTERSTVO
KULTURY

 Moravskoslezský
kraj

 OSTRAVA!!!
MORAVSKÁ OSTRAVA
A PRÍVOZ

 OSTRAVA!!!

Výstavy v Galerii současné malby ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka pokračují ve spolupráci s kurátorem Martinem Mikoláškem (vlevo) po menší pauze i v sezóně 2021/2022. Jako první své obrazy prezentoval umělec David Jedlička. Jeho výstava nese název SLOW ATTACK.

Foto Martin Kusyn

Soubor činohry NDM otevřel 103. sezónu premiérou hry Cyrila Gelyho DIPLOMACIE, konkrétně 25. srpna, protože toho dne v roce 1944 proběhl rozhovor, který se hra snaží zrekonstruovat. Zleva režisér Vojtěch Štěpánek, herci Vít Roleček, František Strnad, Tomáš Jirman, Robert Finta a scénograf David Bazika.

Foto Martin Kusyn

Japonský velvyslanec pan Hideo Suzuki (uprostřed) na setkání se zástupci souboru baletu NDM po 2. premiéře baletní inscenace KORZÁR. Zleva šéfka baletu Lenka Dřimalová a tanečníci Takafumi Tamagawa, Koki Nishioka, Rei Masatomi, Shino Sakurada a Yu Matsumoto, ředitel Japonského informačního a kulturního centra Ito Naoyuki.

Foto Martin Kusyn

Zástupci města Drážďan zavítali na představení muzikálu EDITH A MARLENE – Magnus Hecht, Franz-Josef Fischer, Monika Marschner, Hana Fialová, primátor Ostravy Tomáš Macura, Eva Zbrožková, dirigent Marek Prášil, primátor Drážďan Dirk Hilbert, náměstkyně primátora Ostravy Kateřina Šebestová, Marcel Školout a Juraj Čiernik.

Foto Martin Popelář

Do Divadla „12“ se vrátila také oblíbená talkshow Petra Kubaly KAFRÁRNA (uprostřed). Hosty prvního pořadu v této sezóně byli majitel kavárny Cokafe, kina Etáž a restaurace Skoč do Pole Richard Mauler, zpěvačka Sylvie Bee a báňský záchranář Jiří Spáčil.

Foto Štěpán Chobot

Premiéry strhujícího operního dramatu TOSCA Giacoma Pucciniho uviděli diváci konečně také živě! S rolí Toscy se opět do NDM vrátila vynikající německá sopranistka Maida Hundeling, častý host prestižních světových operních divadel a držitelka Ceny Thálie za rok 2017 za roli Desdemony v naší inscenaci Verdiho OTELLA.

Foto Martin Popelář

Slavnostního křtu CD PĚT LET ZPĚT se mj. zúčastnili ministr kultury Lubomír Zaorálek, moderátorka Šárka Bednářová, ředitel ČT Ostrava Miroslav Karas, náměstek hejtmana Moravskoslezského kraje Lukáš Curylo, šéfka souboru muzikálu NDM Gabriela Petránková a překladatel Michael Prostějovský.

Foto Adam Živnůstka

Fotografie z KONCERTU K POCTĚ JOSEFA KOBRA A VLADIMÍRA BRÁZDY – dcera Vladimíra Brázdy Kateřina Herková, emeritní člen souboru muzikálu NDM Petr Miller, manželka Josefa Kobra Dagmar Kobrová a členové souboru muzikálu NDM Jan Drahovzal a Janka Hošťáková.

Foto Adam Živnůstka

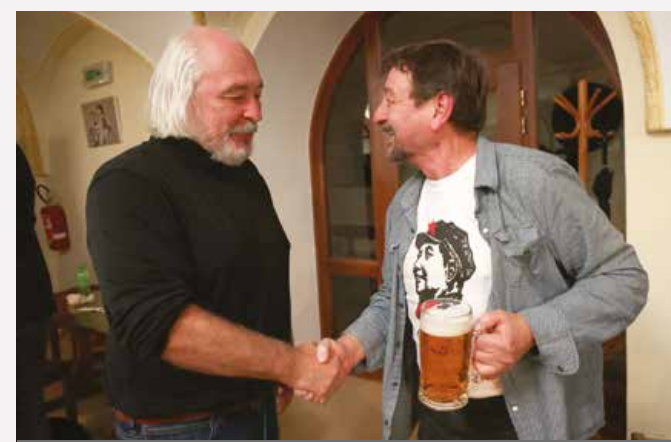
Po 83 letech se na repertoár činohry NDM vrátila slavná komedie Carla Goldoniho SLUHA DVOU PÁNŮ. Ale tohle je GOLDONI PO OSTRAVSKU! Dramatik a zároveň režisér Tomáš Svoboda klasickou komedii dell'arte zachoval, ale přenesl ji do ryzí ostravské současnosti. Na fotografii s Trufem v podání Petra Panzenbergera.

Foto Radovan Šťastný

Operní diváci se mohou těšit z nového nastudování šesté opery Bedřicha Smetany HUBIČKA. Anna Nitrová, Veronika Rovná a Marta Chila Reichelová na momentce z premiéry, která se uskutečnila 23. září v Divadle Antonína Dvořáka.

Foto Martin Kusyn

Režisér inscenace NĚCO PRO LIDI Tomáš Jirman (vpravo) s kolegou (kmenovým režisérem činohry NDM) Januszem Klimszou. Komorní komedii z pera Vojtěcha Štěpánka o tom, jak se štamgasti snaží zachránit svou oblíbenou hospodu před zbouřením, hrajeme v Divadelním klubu Divadla Jiřího Myrona.

Foto Radovan Šťastný

Činohra NDM uvedla 16. října v komorním Divadle „12“ v české premiéře tragikomedii Martina Crimpa s názvem TO VIDEO NIKDO NEUVIDÍ. Herci Martin Dědouch, Martina Czyžová, Renáta Klemensová, František Strnad, Sára Erlebachová a Petr Houska na děkovačce po premiéře.

Foto Radovan Šťastný

RYCHLÝ INTERNET TAKÉ U VÁS!

10 Mbps
pouze 300 Kč/měsíc*

*cena při úvazku na 24 měsíců
mapu pokrytí naleznete na adrese <http://mapy.ovanet.cz/mapa-site>

VÝHODY SLUŽBY

- bez FUP • instalace od 1 Kč • vysoká rychlost připojení •
- 100% dostupnost a spolehlivost •

V PŘÍPADĚ ZÁJMU VOLEJTE

+420 555 135 155

Ovanet a.s., Hájkova 1100/13, 702 00 Ostrava – Přívoz
+420 555 135 155, <http://www.ovanet.cz>, obchod@ovanet.cz

ova.net

Data | Hlas | Obraz | Internet

klia
květinové studio

Hlučín
Ostravská 7, 747 01 Hlučín

Avion Shopping park
Rudná 3114/114,
730 30 Ostrava

www.studioklia.cz

INFORMUJEME VÁS

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14, 701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava,
telefon: 596 276 111, e-mail: predprodej@ndm.cz

KDE SI MŮŽETE ZAJISTIT VSTUPENKY
ČI DÁRKOVÉ VOUCHERY?

- **e-VSTUPENKY, DÁRKOVÝ VOUCHER a MOJE ABO**
– nakupujte, platte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz
(zvýhodnění senior, dítě, ISIC, ITIC lze uplatnit i na e-vstupenky)

- v prodejních sítích Colosseum Ticket a Ticketportal

• PRODEJ VSTUPENEK v pasáži v Divadle Jiřího Myrona, Čs. legií 148/14, Ostrava

pondělí až pátek 8.00 – 17.00
sobota 8.00 – 12.00

tel.: 596 276 203
596 276 242

e-mail: predprodej@ndm.cz

objednávky vstupenek nad 10 ks
tel.: 596 276 189
596 276 260

• PRODEJ PŘEDPLATNÉHO v pasáži v Divadle Jiřího Myrona, Čs. legií 148/14, Ostrava

pondělí 8.00 – 13.00 13.30 – 17.00
úterý 8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
středa 8.00 – 13.00 13.30 – 17.00
čtvrtek 8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
pátek 8.00 – 13.00 13.30 – 15.30

tel.: 596 276 202

e-mail: alena.burdova@ndm.cz

- **hodinu před začátkem představení u pokladny**
– v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: **596 276 420**
– v pasáži Divadla Jiřího Myrona – telefon: **596 276 242**

- na dalších prodejních místech NDM – jejich seznam najdete
na www.ndm.cz

VEŘEJNÉ GENERÁLKY

Část vstupenek na veřejné generálky je nabízena on-line – větší část
vstupenek bude možné zakoupit v předprodeji. Na veřejné generálky platí
jednotné vstupné. Konání veřejné generálky určuje inscenační tým.

CENÍK VSTUPENEK

Ceník vstupenek na jednotlivá představení a přehled poskytovaných
zvýhodnění naleznete v pokladních NDM.

**Zbýlé vstupenky na představení jsou v prodeji hodinu před začátkem
představení přímo ve večerních pokladnách v Divadle Antonína
Dvořáka a v divadelní pasáži v Divadle Jiřího Myrona.**

ZÁKLADNÍ OBCHODNÍ INFORMACE PLATNÉ PRO 103. SEZÓNU

**Ceny a zvýhodnění jsou poskytovány dle aktuálního ceníku
NDM**

- zvýhodnění 40 % pro seniory nad 65 let a zvýhodnění 50 % pro ZTP,
ZTP/P (neplatí pro gala, premiéry, hostující soubory, silvestrovská
a mimořádná představení)*
- zvýhodnění 50 % pro držitele ISIC karty / studentské karty,
zvýhodnění lze uplatnit na e-vstupenky (neplatí pro gala, premiéry,
hostující soubory, silvestrovská a mimořádná představení)*
- zvýhodnění 50 % pro pedagogy – držitele průkazu ITIC, zvýhodnění
lze uplatnit také na e-vstupenky (neplatí pro gala, premiéry, hostující
soubory, silvestrovská a mimořádná představení)*
- zvýhodnění 50 % na rodinné vstupné (pouze u takto označených
představení)
- zvýhodnění se nesčítají
- NDM je oprávněno poskytovat výše uvedená zvýhodnění pouze
na vybraná představení

* pokud není uvedeno jinak

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského, příspěvkové organizace,
je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivity Národního divadla moravskoslezského jsou také finančně podporovány
Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

ADD - Autodružstvo

klia
cz s.r.o.

SE-MO Data
we care about information

KNIHCENTRUM.cz
Ostrava Dům knihy

prodej – předprodej vstupenek

**COLOSSEUM
TICKET**

ticketportal
VSTUPENKY NA DOSAH
www.ticketportal.cz

Rog
plakátovací plochy

H
Harmonie

deník

Kiss Radio
...be happy!

Ostrava
Český rozhlas
FM 107.3

FABEX
OSTRAVSKO

GVUO

PERA+

KlasikaPlus.cz

**muzikál
expres**

**TANEČNÍ
AKTUALITY**

Měsíční program
kulturních institucí Ostravy
najdete v časopise **program**
uplněk vašeho života

Nadace Leoše Janáčka

**NADACE
PRO
KULAVU**

Státní fond kultury ČR

**NADACE
ŽIVOT
UMĚLCE**

**OSTRAVA!!!
MORAVSKÁ OSTRAVA
A PŘÍVOZ**

www.ndm.cz

**MINISTERSTVO
KULTURY**

**Moravskoslezský
kraj**

OSTRAVA!!!

Společné předplatné
všech ostravských
divadel

ABEND

Šest představení
na šesti scénách

ABEND si můžete zakoupit
v oddělení předplatného
Národního divadla
moravskoslezského

**OSTRAVSKÉ
DIVADLO**

**KOMORNÍ
SCÉNA
ARENA**

dpb
DIVADLO
PETER
BEZRUČE

**DIVADLO
LOUTKY
OSTRAVA**

studio

Speciální vydání 2021

V prodeji!

tanecniaktuality.cz

**MINISTERSTVO
KULTURY**

Státní fond kultury ČR

**ČESKÁ CENTRA
ČESKÝCH CENTR**

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

PROGRAM – LISTOPAD 2021

2.	ČEŠKY KRÁSNÉ, ČEŠKY MÉ!	E	18.30	Č
3.	HUBIČKA	F	18.30	O
4.	BÍLÝ PÁN aneb Těžko se dnes duchům straší	VII.	18.30	O
5.	TOSCA		18.30	O
6.	NEBEZPEČNÉ ZNÁMOSTI – derniéra		18.30	B
9.	NABUCCO	VOP	18.30	O
13.	REVIZOR – premiéra		18.30	Č
14.	BÍLÝ PÁN aneb Těžko se dnes duchům straší		16.00	O
16.	REVIZOR – první repríza		18.30	Č
17.	RUSALKA		16.00	O
21.	MAŠKARNÍ PLES	N	15.00	O
23.	MAŠKARNÍ PLES	E	18.30	O
25.	GOLDONI PO OSTRAVSKU aneb Sluha dvou pánů		18.30	Č
27.	LA TRAVIATA		18.30	O
28.	REVIZOR		16.00	Č
30.	LA TRAVIATA		18.30	O

Změna programu vyhrazena!

Červeně označené dny – so, ne, svátky

O – opera, Č – činohra, B – balet, M – muzikál, Z – zadáno

Předplatitelské skupiny: E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X., PP, MP, VOP

ON-LINE REZERVACE A NÁKUP VSTUPENEK

Přímo z domova si můžete nejen vybrat titul a termín návštěvy divadla, ale i provést rezervaci či zakoupit vstupenky na webových stránkách divadla www.ndm.cz

Přes on-line nákup lze využít zvýhodnění pro seniory, děti, ISIC a ITIC

NOVINKY ZE SVĚTA DIVADLA!

Zajímá Vás, co se děje u nás v divadle? Chcete být informováni, dostávat měsíční programy, aktuality nebo třeba PDF verzi tohoto časopisu a zpravodaje?

JE TO JEDNODUCHÉ!

Stačí vyplnit krátký formulář na webových stránkách divadla www.ndm.cz/cz/newsletter a budeme Vám pravidelně zasílat všechny naše novinky!

PROGRAM – PROSINEC 2021

1.	BÍLÝ PÁN aneb Těžko se dnes duchům straší	II.	18.30	O
2.	ČEŠKY KRÁSNÉ, ČEŠKY MÉ!	C	18.30	Č
3.	HUBIČKA	VOP	18.30	O
4.	GOLDONI PO OSTRAVSKU aneb Sluha dvou pánů		18.30	Č
5.	LA TRAVIATA		16.00	O
9.	OSM ŽEN		18.30	Č
10.	ČEŠKY KRÁSNÉ, ČEŠKY MÉ!	D	18.30	Č
11.	ONDŘEJ HAVELKA A JEHO MELODY MAKERS SWING NYLONOVÉHO VĚKU POKRAČUJE		19.00	HOST
12.	RUSALKA		16.00	O
15.	NABUCCO		18.30	O
16.	GOLDONI PO OSTRAVSKU aneb Sluha dvou pánů		18.30	Č
17.	REVIZOR		18.30	Č
19.	DON QUIJOTE		16.00	B
21.	DON QUIJOTE		18.30	B
25.	OSM ŽEN		16.00	Č
26.	RUSALKA		16.00	O
27.	TOSCA		18.30	O
28.	GOLDONI PO OSTRAVSKU aneb Sluha dvou pánů		18.30	Č
29.	DON QUIJOTE		18.30	B
30.	REVIZOR		18.30	Č
31.	BÍLÝ PÁN aneb Těžko se dnes duchům straší		17.00	O

VYUŽIJTE SVÉ ZAMĚSTNANECKÉ BENEFITY

Kde? U nás, v Národním divadle moravskoslezském! Zpříjemněte si večery divadelními zážitky.

K nákupu vstupenek můžete využít poukázky Sodexo – Flexi Pass, Dárkový Pass, Relax Pass a Fokus Pass.

Poukázky mohou být použity pro nákup vstupenek na všechna představení NDM.

Jak na to? Vyberte si libovolné představení, zaplatte v pokladně poukázkami a užijte si krásný večer!

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

PROGRAM – LISTOPAD 2021

3.	TESTOSTERON		18.30	Č
5.	KOČKY – 50. představení		18.30	M
6.	KOČKY		18.30	M
7.	KOČKY		16.00	M
10.	ROSSINIHO KARTY	II.	18.30	B
12.	JESUS CHRIST SUPERSTAR – 80. představení		18.30	M
13.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	M
14.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		16.00	M
16.	KORZÁR		18.30	B
17.	WEST SIDE STORY		16.00	M
18.	TESTOSTERON		18.30	Č
19.	KVĚTINY PRO PANÍ HARRISOVOU	IV.	18.30	M
20.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	M
21.	DONAHA! (Hole dupy)		16.00	Č
25.	KVĚTINY PRO PANÍ HARRISOVOU	C	18.30	M
26.	TESTOSTERON		18.30	Č
27.	EDITH A MARLENE		18.30	M
28.	REBECCA		16.00	M
30.	HABAĐÚRA		18.30	Č

PROGRAM – PROSINEC 2021

2.	MAHLEROVY VZPOMÍNKY – světová premiéra	PP	18.30	B
3.	EDITH A MARLENE	Z	18.30	M
4.	MAHLEROVY VZPOMÍNKY – druhá premiéra	MP	18.30	B
5.	KOČKY		16.00	M
7.	MAHLEROVY VZPOMÍNKY	V.	18.30	B
8.	KVĚTINY PRO PANÍ HARRISOVOU	F	18.30	M
9.	KVĚTINY PRO PANÍ HARRISOVOU	VII.	18.30	M
10.	MAHLEROVY VZPOMÍNKY	IV.	18.30	B
11.	TESTOSTERON		18.30	Č
16.	HARPAGON JE LAKOMEC? – světová premiéra	PP	18.30	M
18.	HARPAGON JE LAKOMEC? – druhá premiéra	MP	18.30	M
19.	HABAĐÚRA		16.00	Č
20.	HARPAGON JE LAKOMEC?		18.30	M
21.	HARPAGON JE LAKOMEC?		18.30	M
22.	WEST SIDE STORY		18.30	M
25.	WEST SIDE STORY		16.00	M
26.	TESTOSTERON		16.00	Č
27.	KVĚTINY PRO PANÍ HARRISOVOU		18.30	M
28.	REBECCA		18.30	M
29.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
30.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	M
31.	TESTOSTERON		17.00	Č

Změna programu vyhrazena!

DIVADELNÍ KLUB

PROGRAM – LISTOPAD 2021

19.	NĚCO PRO LIDI		19.00	Č
20.	NĚCO PRO LIDI		19.00	Č

PROGRAM – PROSINEC 2021

3.	NĚCO PRO LIDI		19.00	Č
8.	NĚCO PRO LIDI		19.00	Č
14.	NĚCO PRO LIDI		19.00	Č

Změna programu vyhrazena!

SLAVNOSTNÍ SÁL JOSEFA KOBRA

PROGRAM – LISTOPAD 2021

24.	KOMORNÍ KONCERT AGENTURY PRESTO	19.00
-----	------------------------------------	-------

PROGRAM – PROSINEC 2021

14.	KOMORNÍ KONCERT AGENTURY PRESTO	19.00
16.	LOJZEK LAPÁČEK ZE SLEZSKÉ OSTRAVY	16.00

KAVÁRNA NÁRODNÍ DŮM

PROGRAM – LISTOPAD 2021

24.	VĚČNÁ SLEČNA BLEDA aneb Operní nejistota pro široké masy – Festival Hudební současnost	19.00	O
-----	--	-------	---

PROGRAM – PROSINEC 2021

9.	HARPAGON JE LAKOMEC? – předpremiérová beseda	16.00
15.	VÁNOČNÍ POETICKÁ KAVÁRNA	18.00

DIVADLO 12

PROGRAM – LISTOPAD 2021

6.	LATERNA – světová premiéra	19.00	Č
9.	LATERNA – první repríza	19.00	Č
16.	LATERNA	19.00	Č
17.	HODNÝ PAN DOKTOR	16.00	Č
18.	THRILL ME (Vzruš mě!)	19.00	M
19.	TO VIDEO NIKDO NEUVIDÍ	19.00	Č
20.	TO VIDEO NIKDO NEUVIDÍ	19.00	Č
21.	POHÁDKA O BÍDNÉM HAVÍŘI (z cyklu Tajemství bludných balvanů)	16.00	M
23.	PĚT LET ZPĚT (The Last Five Years)	19.00	M
24.	PĚT LET ZPĚT (The Last Five Years)	19.00	M
26.	KAFRÁRNA	19.00	
28.	LATERNA	19.00	Č
30.	THRILL ME (Vzruš mě!)	19.00	M

PROGRAM – PROSINEC 2021

1.	LATERNA	19.00	Č
2.	PĚT LET ZPĚT (The Last Five Years)	Z 19.00	M
3.	TO VIDEO NIKDO NEUVIDÍ	19.00	Č
4.	PĚT LET ZPĚT (The Last Five Years)	19.00	M
5.	HODNÝ PAN DOKTOR	16.00	Č
7.	THRILL ME (Vzruš mě!)	19.00	M
8.	TO VIDEO NIKDO NEUVIDÍ	19.00	Č
9.	SEÑOR KLUB	19.00	
11.	THRILL ME (Vzruš mě!)	19.00	M
13.	HODNÝ PAN DOKTOR	Z 19.00	Č
14.	TO VIDEO NIKDO NEUVIDÍ	19.00	Č
15.	LATERNA	19.00	Č
18.	HODNÝ PAN DOKTOR	19.00	Č
20.	KAFRÁRNA	19.00	

Změna programu vyhrazena!

OSTRAVA • FRÝDEK - MÍSTEK • ČESKÝ TĚŠÍN

AUTORIZOVANÝ PRODEJ A SERVIS VOZIDEL

NOVÉ ČÍSLO

#02

INTERNETOVÝ

MAGAZÍN

PODCASTY • AUDIO • VIDEO • ZÁKULISÍ

magazin.ndm.cz

www.ado-autodruzstvo.cz

ADVENT

s Národním divadlem moravskoslezským

PRVNÍ ADVENTNÍ NEDĚLE

28. listopadu 2021

16.00 hodin **REBECCA** – muzikál v Divadle Jiřího Myrona
16.00 hodin **REVIZOR** – činohra v Divadle Antonína Dvořáka

DRUHÁ ADVENTNÍ NEDĚLE

5. prosince 2021

16.00 hodin **KOČKY** – muzikál v Divadle Jiřího Myrona
16.00 hodin **LA TRAVIATA** – opera v Divadle Antonína Dvořáka
16.00 hodin **HODNÝ PAN DOKTOR** – činohra v Divadle „12“

TŘETÍ ADVENTNÍ NEDĚLE

12. prosince 2021

16.00 hodin **RUSÁLKA** – opera v Divadle Antonína Dvořáka

ČTVRTÁ ADVENTNÍ NEDĚLE

19. prosince 2021

16.00 hodin **HABAČURA** – činohra v Divadle Jiřího Myrona
16.00 hodin **DON QUIJOTE** – balet v Divadle Antonína Dvořáka

VÁNOCE

s Národním divadlem moravskoslezským

25. prosince 2021

16.00 hodin **WEST SIDE STORY** – muzikál v Divadle Jiřího Myrona
16.00 hodin **OSM ŽEN** – činohra v Divadle Antonína Dvořáka

26. prosince 2021

16.00 hodin **TESTOSTERON** – činohra v Divadle Jiřího Myrona
16.00 hodin **RUSÁLKA** – opera v Divadle Antonína Dvořáka

27. prosince 2021

18.30 hodin **KVĚTINY PRO PANI HARRISOVOU**
– muzikál v Divadle Jiřího Myrona
18.30 hodin **TOSCA** – opera v Divadle Antonína Dvořáka

28. prosince 2021

18.30 hodin **REBECCA** – muzikál v Divadle Jiřího Myrona
18.30 hodin **GOLDONI PO OSTRAVSKU** aneb **Sluha dvou pánů**
– činohra v Divadle Antonína Dvořáka

29. prosince 2021

18.30 hodin **DONAHAI (Hole dupy)**
– činohra v Divadle Jiřího Myrona
18.30 hodin **DON QUIJOTE** – balet v Divadle Antonína Dvořáka

30. prosince 2021

18.30 hodin **JESUS CHRIST SUPERSTAR**
– rocková opera v Divadle Jiřího Myrona
18.30 hodin **REVIZOR** – činohra v Divadle Antonína Dvořáka

31. prosince 2021

17.00 hodin **TESTOSTERON** – činohra v Divadle Jiřího Myrona
17.00 hodin **BILÝ PÁN** aneb **Těžko se dnes duchům straší**
– opera v Divadle Antonína Dvořáka

Myslete
již dnes
na Vánoce

VSTUPENKY • PŘEDPLATNÉ
• DIVADELNÍ PUBLIKACE
• VOUCHERY • CD

www.ndm.cz

